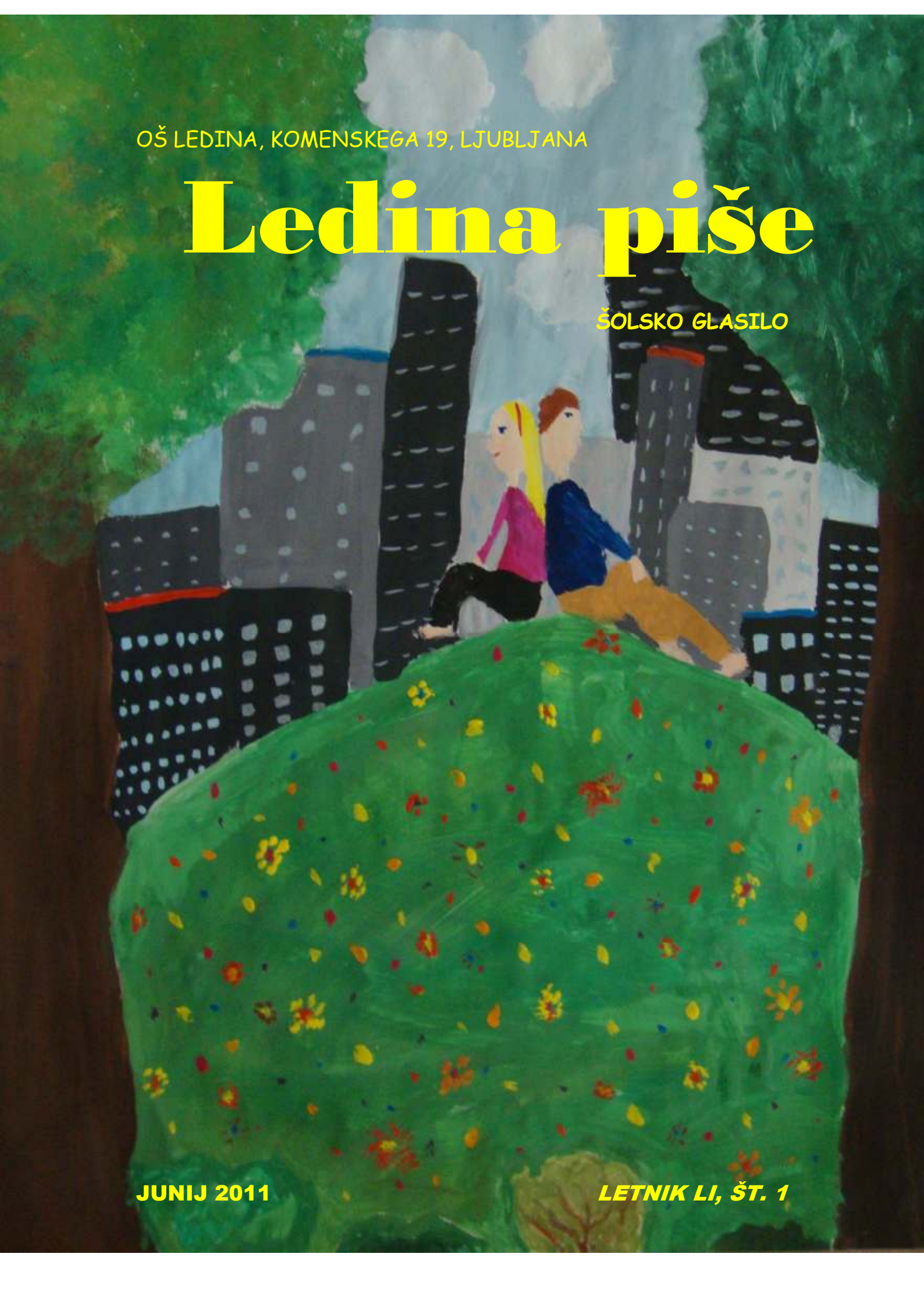

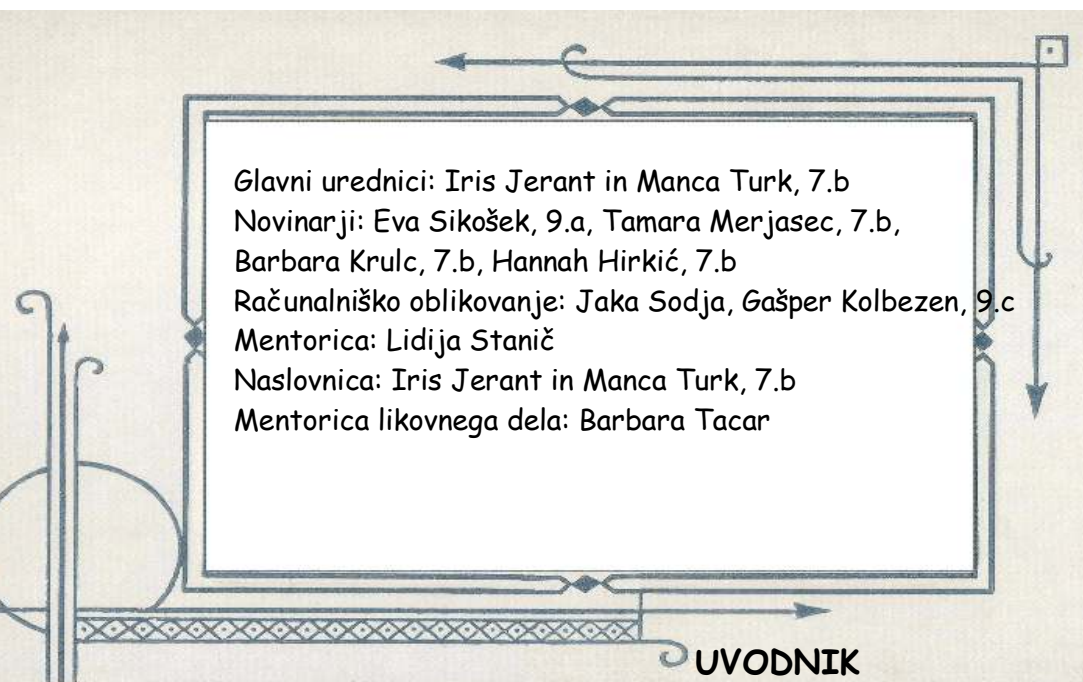
OŠ LEDINA, KOMENSKEGA 19, LJUBLJANA

Ledina piše

ŠOLSKO GLASILO

JUNIJ 2011

LETNIK LI, ŠT. 1

Dragi ledinski učenci!

Se zavedate, da bodo kmalu počitnice? Dnevi lenarjenja, zabave, druženja, novih doživetij oz. kar na kratko POLETJA. Nekaj dni pa je še vseeno pred nami. Potrudimo se, da bo naš nasmešek na koncu šolskega leta še večji. Čeprav je težko, se je te zadnje dni vredno potruditi in si izboriti dobre ocene, počitnice bodo lepše in slajše! Za vzpodbudo in sprostitev pa vam spet ponujamo šolsko glasilo Ledina piše. V njem je veliko najrazličnejših prispevkov. V želji, da bo tudi vam zanimiva, smo jo ustvarjali skozi celo šolsko leto in prispevke sproti objavljali na ledinski spletni strani.

Uživajte v branju.

Novinarski pozdrav

Iris Jerant in Manca Turk, glavni urednici

KRONIKA ŠOLSKIH DOGODKOV

1. 9. 2010

Hura, postali smo prvošolci!

Na "trato" OŠ Ledina je priletelo 25 metuljčkov in metuljčic 1. a razreda z učiteljicami: Barbaro Kosirnik, Vero Krizmanič in Moniko Krošelj ter 25 pikapolonic in pikapolončkov 1. b razreda z učiteljicami: Natalijo Rožnik, Zvonko Rožanec in Nadjo Ulcej.

Ob 9. uri smo se zbrali v srednji telovadnici. Po uvodnem pozdravu gospe ravnateljice in predstavitvi učiteljic smo si ogledali predstavo Čukec z animatorko Aido Kralj, ob kateri smo se nasmejali pa tudi zaplesali. Nato je sledila razdelitev razredov na metuljčke in metuljčice ter pikapolonice in pikapolončke. Vsak prvošolec je dobil rumeno rutico. Pogumno smo odkorakali v učilnici. V razredu smo se učiteljice in učenci spoznali ob Švigazajčkih, ki so nosili izdelane črke začetnic imen otrok.

V tem času so starši v telovadnici prisluhnili nasvetom policista o varnosti v prometu in medicinske sestre o negi zob.

Ker je bil prvi dan prazničen dan, nas je presenetila velika skupinska torta z metuljčki in s pikapolonicami, s katero smo se posladkali v učilnicah.

Bilo je zabavno in doživeto.

Učiteljice 1. razredov

14. 10. 2010

**Mednarodna izmenjava »Priateljstvo ne pozna meja« med OŠ Ledina in AI
Kossuth Lajos Dabas**

Letošnja mednarodna izmenjava učencev »Priateljstvo ne pozna meja«, ki je potekala od 27. 9. do 30. 9. 2010, je bila v znamenju glasbe, saj je v okviru le-te naš Mladinski pevski zbor nastopil z izjemno bogatim programom na osnovnih šolah v Dabasu, Kecskemétu in Budimpešti, zadnji dan pa nekatere izmed pesmi posnel tudi za lokalno televizijo v Dabasu. Vzdušje je bilo enkratno, vsi trije koncerti so poželi buren aplavz, še posebej solistke Nina Pavlin, Lana Zorko in naša učiteljica Dalila Beus ter instrumentalna zasedba bratov Jureta in Urbana Marinko. Izmenjava učencev ni bila le priložnost za druženje in prijateljevanje, tudi letos smo bili deležni širjenja obzorja v kulturnem bogastvu Madžarske in njene zgodovine.

Ljubica Kosmač, ravnateljica

Program je pripravil vodja izmenjave gospod Laszlo Herman.

18. 10. 2010

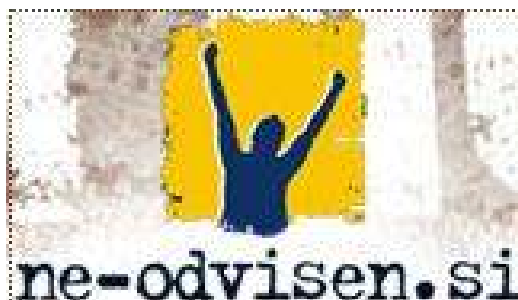
Ne-odvisen.si

Učenci OŠ Ledina smo se udeležili kampanje NE-ODVISEN.SI, ki letos poteka pod sloganom »Nariši nov dan«.

Na prireditvi so organizatorji učence seznanili z različnimi pastmi odvisnosti, kot so: odvisnost od drog, alkohola, cigaret, prekomerne uporabe interneta, iger na srečo ... Sproščen pogovor je temeljil na graditvi učenčeve pozitivne samopodobe ter na vključevanju mladostnikov v športne in druge zdrave aktivnosti. Glavni namen te prireditve je bil, kako otroke naučiti reči NE drogam in kako ukrepati, če jim jih kdo ponuja ali če se kdo izmed njihovih prijateljev znajde v tovrstni zasvojenosti.

Več o tej temi si lahko preberete na <http://www.ne-odvisen.si>.

Danijela Jerina, učiteljica

5. 11. 2010

Zbiranje odpadnega papirja

Na OŠ Ledina je 13. in 14. 10. 2010 pod okriljem Ekošole potekalo zbiranje odpadnega papirja. Odziv na zbiranje je bil izjemen. Zbrali smo rekordno količino odpadnega papirja. Po podatkih podjetja Gorenje Surovina d.o.o., PPP Posavje (PE Ljubljana), ki nam je ponudilo 95 evrov za tono zbranega odpadnega papirja, smo zbrali kar 26870 kilogramov odpadnega papirja. Čestitamo!

Tudi tokrat smo papir tehtali po oddelčnih skupnostih, ki bodo z izkupičkom samostojno razpolagale. Zmagovalci zbiranja smo vsi, ki smo pri tem sodelovali. Največ odpadnega papirja so zbrali v oddelkih 7.a, kar 12208,74 kg, in 1.a, 3976,84 kg. Čestitamo!

Z zbrano količino odpadnega papirja smo pred sečnjo obvarovali 457 dreves, saj je za 1 tono papirja potrebno posekati 17 dreves. Tako je vsak ledinski učenec obvaroval najmanj 1 drevo. Izjemno! Res smo ekofrajerji!

Iskrena hvala učencem in njihovim staršem, podjetju Gorenje Surovina d.o.o., PPP Posavje (PE Ljubljana) in zaposlenim OŠ Ledina. S predanostjo in z izjemnim delom ste omogočili uspešno izpeljavo zbiranja.

Za projekt Ekošola kot način življenja:
Nadja Ulcej

15. 12. 2010

Humanitarni koncert Ledinec Ledincu

V sredo, 15.12.2010, nas je Pika Nogavička popeljala v čarobni svet Vile Čira- Čara. S svojima prijateljema Anico in Tomažem se je prepustila glasbenim, plesnim in gledališkim točkam učencev OŠ Ledina in njihovih mentoric. Skupaj smo prisluhnili petju Cici, Otroškega in mladinskega pevskega zbora pod vodstvom gospe Dalile Beus. Največje Pikino presenečenje pa je bil prijatelj Jurij Zrnec, ki se je v spremstvu mornarjev vrnil z dolgega potovanja.

5. humanitarni koncert je zasijal v vsej veličini. Skupaj (učenci, mentorji, starši in ostali) smo znova dokazali, da nam je mar drug za drugega. Zbrali smo 1562,10 evrov in s tem denarjem bomo pomagali ledinskim učencem, da se bodo lahko udeležili taborov in šol v naravi.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej!

Koordinatirici prireditve:

Barbara Kosirnik in Vera Krizmanič

24. 12. 2010

Božično-prednovoletna prireditev

Učenci gledališkega kluba so na predpraznični dan odigrali igrico z naslovom Nova sošolka. Gledalci so bili nad predstavo navdušeni. Sledila je še predstavitev glasbenih in plesnih točk, kjer so učenci pokazali, kaj vse znajo. Nastopajoči so pričarali pravo božično vzdušje.

Sledilo je še izvirno ledinsko voščilo, v katerem sta voditelja Gaja Filač in Tilen Udovič vsem Ledincem in Ledinkam zaželela vse od A do Ž. Po voščilu gospe ravnateljice je sledil novoletni ples.

Vodja prireditve je bila Katarina Rigler Šilc, za tehniko in glasbo pa sta skrbela gospod Vlado Štribl in gospod Bogdan Lavrič.

7. 2. 2011

Prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku

Učenci in učenke so pod vodstvom mentoric Zdenke Ožinger Hrovat in Dalile Beus pripravili pester kulturni program in se tako spomnili na kulturni praznik. Otvoritev prireditve je pripadala mladi baletni plesalki, ki je že takoj na začetku ustvarila čarobno vzdušje. V nadaljevanju sta simpatična voditelja Luka Gajić in Ana Smrekar napovedovala nastopajoče ledinske učence, ki so svoje nastope odlično izpeljali. Skozi prireditev smo spoznali življenjsko pot Franceta Prešerna in njegovo ustvarjanje. Ledinci so se Prešernove pesmi naučili na pamet in jih tudi uprizorili. Svoj pečat pa so prireditvi dodali tudi mladi glasbeniki, ki so skladbe odigrali na različnih inštrumentih. Prireditev pa so obogatile tudi solistke. Namesto slovesa sta napovedovalca vse Ledince povabila, da tudi oni postanejo del kulturnega utripa in se udeležijo kakšne prireditve ob kulturnem prazniku.

Ob koncu prireditve smo bili vsi enotnega mnenja, da je bila prireditev odlična in dobra popotnica za kulturni praznik, ki je pred nami.

10. 2. 2011

Projekt Dobre vesti v Mariboru

Tudi letos smo se na OŠ Leona Štuklja v Mariboru srečali učenci in mentorji, ki sodelujemo v nacionalnem Unesco projektu Dobre vesti iz naše šole in našega mesta. Srečanje 10 prijateljskih šol - letos se nam je pridružila tudi osnovna šola Kossuth Lajos iz Dabasa na Madžarskem - je bilo v znamenju gledališke ustvarjalnosti, srečanja učencev, sodelujočih na videokonferencah na temo prijateljstva in pesništva, in delovnega srečanja mentorjev Dobrih vesti.

Oder na OŠ Leona Štuklja je ta dan žarel od otroške ustvarjalnosti, naši učenci pa so na njem zablesteli z igro Nova sošolka pod mentorstvom Katarine Rigler Šilc. Delovno srečanje mentorjev Dobrih vesti je ta dan ustvarilo svojo prvo pesem o prijateljstvu in načrtalo vse nadaljnje korake v projektu vse do tabora Ustvarjalcev dobrih vesti junija na Senovem. To je seveda odlično izhodišče za nadaljevanje našega skupnega dela.

Ljubica Kosmač, vodja projekta

13. 2. 2011

Ledinski pevski valovi 2011

Pevci in pevke osnovne šole Ledina so se pod vodstvom gospe Dalile Beus udeležili tridnevnih intenzivnih pevskih vaj v ČŠOD Burja v Portorožu. V petek so takoj po prihodu imeli večerjo, potem pa so že bile na programu skupne pevske vaje - ubrano sta prepevala tako otroški kot tudi mladinski pevski zbor. V soboto so imeli precej dinamičen program: intenzivne pevske vaje, delavnice nakita, športne igre, ogled umetniškega parka Forma Viva, spet pevske vaje, mozaično delavnico in kreativno pisanje. Vsak učenec je izdelal svoj kos nakita, svoje čarobno ogledalce in prispeval kar nekaj člankov za časopis Ledina poje.

21.4.2011

Izid pesniške zbirke Vsako prijateljstvo je pesem

OŠ Ledina je v nacionalnem Unesco ASPnet projektu Dobre vesti iz naše šole in našega mesta, ki ga vodi naša bivša ravnateljica gospa Ljubica Kosmač, izdala knjigo, na katero smo zelo ponosni. To je pesniška zbirka **Vsako prijateljstvo je pesem**, v kateri so izbrane **pesmi 10 šol** (9 iz Slovenije in 1 z Madžarske), ki sodelujejo v projektu in ki so pesnile na temo prijateljstva, ljubezni in sreče. V knjigi je tudi 10 dobrih vesti in 10 sms sporočil prijatelju.

Pesniško zbirko Vsako prijateljstvo je pesem smo predstavili 21.4.2011 na prireditvi »Moja pesem, naša zbirka« na Magistratu, kjer je požela občudovanje vseh prisotnih, z velikim navdušenjem pa so zbirko pospremili med bralce: gospod Mitja Meršol, mestni svetnik MOL, gospa Alenka Kovšca, državna sekretarka na Ministrstvu za šolstvo in šport, gospod Žiga Vavpotič, Unesco glasnik, pismo prve nacionalne koordinatorice, gospe Alenke Aškerc Mikeln, in Irena Preda, znana slovenska sopranistka. Učence pa je prišel pred prireditvijo pozdravit tudi naš župan, gospod Zoran Janković.

Na prireditvi so učenci s posameznih šol prebirali svoje v zbirki objavljene pesmi. Bilo je to posebno žlahtno doživetje, v atriju Magistrata je bilo čutiti navdušenje in nek poseben pridih čarobnosti. Takšnega lahko pričara samo pesem! Res izjemno.

Marija Valenčak, ravnateljica OŠ Ledina

Prerejeno po šolskih Naj dogodkih, ki jih pripravlja in ureja ga. Katarina Rigler Šilc

OD MALEGA DO VELIKEGA

Menda v nobeni drugi šolski ustanovi med šolajočimi ni takšnih razlik v letih, kot je to v devetletni osnovni šoli. Če postaviš drobnega, plahega prvošolčka ob »odraslega«, samozavestnega devetošolca, se mogoče zaveš, da devet let mučenja v šolskih klopih ni kar tako. To je obdobje, ko se pravzaprav iz otroka preleviš v skoraj odraslo osebo. In šola ima pri tem eno od glavnih besed. Morda nam najbolj ostane v spominu prvi in zadnji razred. Kako se imajo na naši šoli, kaj jim je pomembno in podobno, smo povprašali naše prvošolce in devetošolce.

1. RAZRED

Ko se zjutraj zbudiš, se veseliš, da greš v šolo?

- Seveda, ker se učimo.

Že imaš kaj prijateljev/prijateljic, mogoče tudi kakšno simpatijo?

- Ja. Evo, Barbaro, Lano ... Fantek mi pa še noben ni všeč.

TIJA LANA ČENDA

Kaj ti je na naši šoli do zdaj najbolj všeč?

- Všeč mi je to, da smo se že veliko naučili.

Ti je všeč učiteljica?

- Da, saj nam daje dobra vprašanja glede snovi, všeč pa mi je tudi, ko nam da odmor, da se igramo lego kocke.

MAKS BRECELJ

Kateri predmet imaš najraje?

- Najraje imam športno, ker lahko tečemo.

Že veš, kaj boš, ko boš velik?

- Postal bom policist!

GAL KLJUČEVŠEK

Kaj bi rada postala, ko boš velika?

- Jaz pa bi rada postala učiteljica.

Ti je na OŠ Ledina všeč?

- Da, saj se učimo in igramo.

METKA NANC

Kaj pa ti želiš postati, ko boš velika?

- Jaz si želim postati pevka!

Kaj pa počnete v šoli?

- Igramo se v kotku (igralni hiški).

EVA SLANA

9. RAZRED

Se veseliš gimnazije, zakaj?

- Da, ker bo sprememba okolja, drugi ljudje in mogoče bodo nekateri bolj zreli.

Že veš, kako se bo nadaljevala tvoja življenjska pot?

- Zaenkrat še ne vem.

Ti je bilo na naši šoli všeč?

- Seveda, saj sem imela čudovit razred in tudi dobre učitelje.

MARJETA MERJASEC

Si v zadnjem letu na OŠ zadal kakšen poseben cilj?

- Želim si čim bolj končati osnovno šolo, da pridem na gimnazijo Bežigrad.

Se boš koga prav posebej spominjal?

Zelo dobro se bom spominjal prijateljev, prijateljic in učiteljev.

Boš še s kom ohranjal stike?

- Poskusil jih bom ohraniti s čim več osebami.

LUKA GAJIČ

Se boš kakšnega dogodka še dolgo časa spominjal?

- V spominu mi bodo ostale »A.L.A sekice«.

Bi dal kakšno spodbudo mlajšim učencem na Ledini?

- Moja spodbuda je, naj se čim več učijo.

ADIS KOŽAR

Iris Jerant in Manca Turk, 7.b

Skrivnost iz Kellsa

Učenci predmetne stopnje so si 4. 10. 2010 v Kinodvoru ogledali celovečerno risanko *Skrivnost iz Kellsa* v režiji Tomma Moora.

Večino učencev je risanka navdušila. Pohvalili so zgodbo, animacijo, glasbo ...

Preberite si mnenje devetošolke Marjete.

Pričakovala sem dolgočasni dokumentarec, toda v Kinodvoru me je pričakalo čisto nekaj drugega. Animirani film *Skrivnost iz Kellsa* mi je bil zelo všeč, saj je zanimiv, dobro narejen in hkrati tudi poučen. Všeč mi je bilo, da sem v njem lahko našla del sebe. Če si se poglobil v vsebino filma, si lahko odkrival pomembne življenjske vrednote: prijateljstvo, zvestobo, vero v moč ustvarjanja.

Najbolj so mi bili všeč knjiga, zaradi svoje barvitosti, svetosti in dobrega, ki ga je prinašala, Aisling, ker je samosvoja, dobra, prijazna, nežna, a hkrati zelo močna ter dobra prijateljica, maček Pangur Ban zaradi svojih oči in pomembne vloge v filmu. Čeprav je bil tiho, je bil vseskozi prisoten in dečka ni zapustil.

Film je primeren tudi za odrasle!

Marjeta Merjasec, 9.a

Kratka vsebina

Irska v zgodnjem srednjem veku. Dvanajstletni deček Brendan živi v opatiji Kells, ki jo vodi njegov stric Cellach. Ta je dal pred nenehnimi napadi Vikingov zgraditi obzidje. Nekega dne iz daljnih dežel v opatijo pribeži slavni iluminator Aiden, s seboj prinese nedokončano knjigo skrivne modrosti. Mladi Brendan kmalu pokaže zanimanje za iluminiranje, slikarsko okraševanje rokopisov, in Aidan ga kljub negotovanju dečkovega strica vzame za pomočnika. Brendan se mora za dokončanje knjige podati za zidove opatije, v začarani gozd, poln mitoloških bitij in skrivnih poti, kjer mora prestati kar nekaj preizkušenj. V gozdu ga spremlja maček Pangur Ban, spoznata pa tudi skrivnostno Aisling.

O ustvarjanju filma

Režiser Moore je navdih za zgodbo dobil med raziskovanjem srednjeveške Knjige iz Kellsa. Motive je črpal iz irske zgodovine.

Odkar je film leta 2009 prišel na platna, je prejel številne nagrade in priznanja.

Knjiga iz Kellsa - velja za eno ohranjenih srednjeveških knjižnih čudes, predvsem zaradi izjemnega slikarskega okrasja- najbolj vznesene srednjeveške primerjave govorijo, da se opazovalcu ob natančnem sledenju neskončnim geometrijskim prepletom in potapljanju v živahno barvno okrasje utrne misel, da gre za angelsko stvaritev.

Ni natančnih podatkov o njenem nastanku, niti komu je bila namenjena (približno okoli leta 800) Po svoji vsebini je evangeliar, hkrati pa zrcalo pomembnih zgodovinskih dogajanj, povezanih s pokristjanjevanjem v nemirnem času preseljevanja ljudstev.

VSako PRIJATELJSTVO JE ŽLAHTNA PESEM SRCA

Tudi naše v Dobrih vesteh

Učenci 10 šol (9 iz Slovenije, 1 iz madžarske), ki so sodelovali pri projektu Dobre vesti ter se čez celo leto trudili in ustvarjali pesmi na temo prijateljstva, ljubezni in sreče, so se v četrtek, 21. 4. 2011 ob 12. uri s svojimi mentorji odpravili na Magistrat v Ljubljano. Na prireditvi ''Moja pesem, naša zbirka'' so predstavili svojo pesniško zbirko Vsako prijateljstvo je pesem. Mentorji so skupaj z vodjo projekta Ljubica Kosmač ter govorniki tako kot cela dvorana ponosno opazovali, kako osnovnošolci predstavljajo svoje pesmi.

»Deset nas je. Deset šol z željo po lepem in dobrem. Deset šol v Dobrih vesteh, z njimi in zanje. S knjigo v roki, s sanjami v očeh. In v srcu. V ustvarjalnem duhu. V iskrenem prijateljstvu. Z roko v roki že deset let. V enajstem s pesmijo. Ena minuta - deset misli, deset verzov. Skupaj so naša pesem. Za vas«

so besede, ki jih je na pot tej enkratni knjižici zapisala ga. Ljubica Kosmač v imenu mentoric Dobrih vesti. Iskrene, domiselne in otroško nežne pesmi so nas prepričale, da so ustvarjalci pesniške zbirke z mnogo truda in volje ter medsebojnega povezovanja uresničili svoje sanje.

Po končani prireditvi so učenci odšli na plesno druženje slovenskih in madžarskih učencev na OŠ Ledina.

Po uspešno zaključenem dnevu smo bili tako učenci kot naši mentorji ponosni, da smo lahko v letu, ko Ljubljana nosi Unesco naziv svetovna prestolnica knjige, tudi mi s svojo prvo zbirko prispevali kamenček v mozaik kulturnega dogajanja v našem mestu.

Manca in Iris, 7.b

10. december – DAN ČLOVEKOVIH PRAVIC

12. SREČANJE UNESCO ŠOL SLOVENIJE

Petek dopoldne, 10. 12. 2010, je bil poseben dan za Unescove predstavnike, namreč odpravili smo se v Kolosej v Ljubljani na prireditev, na kateri so srečali predstavniki projekta UNESCO iz različnih šol iz vse Slovenije. Srečanje je pripravila OŠ Jožeta Moškriča iz Ljubljane. Osrednja tema letošnje prireditve je bila »Branje – pravica vsakega posameznika, Ljubljana – prestolnica knjige«, zato so se vsi nastopajoči, slavnostni govorniki, učenci in gostje, vsak na svoj način, posvetili knjigi, branju in kulturi vesplošne razgledanosti. Uživali smo v različnih zanimivih, domiselnih, tudi ljubkih glasbenih, plesnih in dramskih točkah, ki so jih pripravili učenci in njihovi mentorji iz osnovnih in srednjih šol iz Ljubljane, Kapele, Nove Gorice, Pirana in Slovenj Gradca.

Poleg njih so si oder za nekaj trenutkov lastili tudi župan mestne občine Ljubljana Zoran Janković, visoke predstavnice UNESCO ASPnet Slovenije Marjutka Hafner, Melani Centrih in Alenka Aškerc Mikeln, novinarka Manca Košir in Nina Pušler, ki nam je zapela nekaj svojih pesmi.

Po prireditvi smo se še malo posladkali ter se veseli odpravili domov.

Mladinska gledališka predstava

Oliver, deček s čistim srcem

V četrtek, 24. 3. 2011, smo si učenci predmetne stopnje ogledali v Mladinskem gledališču Ljubljana predstavo Oliver Twist v režiji Matjaža Pograjca. Zgodba govori o dečku, ki je ob rojstvu izgubil mamo in pristane v sirotišnici. Mestni veljaki ga prodajo pogrebniku, kjer z njim zelo grdo ravna. Oliver dobi priložnost za pobeg in novo življenje. Po več dnevih utrudljive hoje ves izčrpan in lačen prispe v London. Tu ga zajamejo tatovi, ki ga kruto izkoriščajo. Na srečo spozna dobre ljudi, ki mu pomagajo na novo zaživeti.

Ta žalostna zgodba je živa še zdaj, čeprav jo je pisatelj Charles Dickens zapisal že pred dvestotimi leti. Takšnih Oliverjev je po svetu na žalost na tisoče, katerih življenjske zgodbe se v večini primerov končajo tragično.

Pia Kokelj, 6.a

Mnogokrat uprizorjena mladinska gledališka predstava je bila tudi tokrat predstavljena v vrhunski igralski zasedbi.. Klasična mladinska zgodba o nesrečnem dečku je bila tokrat postavljena v novi, malce abstraktni obliki. Mnogo je simboličnih prizorov, saj se neprestano pojavljajo ljudje v različnih maskah, ki imajo močan pomen. Težko bi tako dobro predstavili krute razmere v sirotišnici, kot tako, da so rejence igrali izčrpani in depresivni okostnjaki, rejnike pa nadležne in zadirčne vrane. Zanimivi so bili drogovci, saj so jih uporabili za nešteto stvari. Kljub temu da nisem vedel, zakaj je oder nagnjen, je to naredilo svojevrstno vzdušje, prav tako kot odprtine v tleh, ki so predstavljale različne stvari.

Predstava mi je bila zmerno všeč.

Urban Marinko, 9.c

V dokaj realistični igri so igralci na zanimiv način z različnimi gibi odlično predstavljali dogajanje na odru. Tudi glasba je bila pravšnja, saj je ustvarjala napetost.

Po mojem mnenju se je lahko marsikdo vživel v vlogo Oliverja, saj se vsi ljudje kdaj počutimo osamljene. Oliver je bil močan in se ni vdal, kar mi je bilo všeč. Bil je vztrajen in ni obupal nad življenjem, čeprav bi lahko, saj se mu je godilo krivično življenje. Veliko je otrok na svetu, ki imajo podobne težave in njim naj bi lik Oliverja Twista vlil upanje, da je vredno dati ljudem še eno priložnost, čeprav je včasih težko.

Najljubša oseba mi je bil seveda Oliver, in z veseljem bi imela nekaj njegovih lastnosti.

Ne morem se odločiti, ali mi je bila predstava všeč ali ne. Bila je zanimiva, samosvoja in nevsakdanja.

Lina Čop, 8.b

Menim, da je bila predstava odlična. Resnična, globoka in čustvena zgodba mi je dala misliti. Igralci so prepričljivo odigrali svoje vloge in všeč mi je bilo gibanje po odru. Njihovo gimnastično premikanje po drogovich me je čisto presunilo in očaralo. Tudi glasba je bila impresivna.

Žan Flogie, 8.b

KAKO PREGNATI DOLGČAS, NE DA BI PRI TEM ŠKODOVAL SAMEMU SEBI? S KNJIGO SEVEDA.

Veliko nas piše dnevnike ali pa se izpovedujemo s pisanjem pesmi ali zgodb. V le-teh pišemo o vsem, kar imamo radi, zakaj smo žalostni in zakaj smo veseli. Tisti, ki pišemo dnevnike, imamo napisanih zgodb iz življenja že gotovo skoraj za cel roman, vsaj tisti, ki dnevnik vztrajno pišejo. Vendar pa je vsako življenje neka posebna, čudna knjiga. Vsaka je edinstvena. Če prebereš katerokoli knjigo, boš v njej naletel na delček tistega, ki jo je napisal, in del samega sebe. Ko prebereš knjigo, najdeš nek izgubljeni del ogledala, v katerem se lahko vidiš ti sam.

SKRIVNOST OGNJA *Hening Mankell*

Hening Mankell je švedski pisatelj, ki je napisal čudovito, diš jemajočo in močno zgodbo, ki je povzeta po resnični pripovedi afriške deklince. Zgodba govori o deklici Sofii, ki se je s svojo materjo, sestro in majhnim bratom morala podati iz svoje vasi zaradi državljanske vojne, ki je prišla in pobijala tudi po njihovi vasi.

V vasi so umrli skoraj vsi, tudi njena babica, ki pa ji je govorila o skrivnostih ognja in ji zaupala mnoge zgodbe njihovih prednikov. Ko njena družina pride v vas, v kateri prebivajo ljudje, ki so tja prišli zaradi podobnih razlogov, se njihova nesreča ne konča.

Življenje deklince je na trenutke žalostno, a če se nam nikoli ne zgodi nič slabega, se nam tudi nič dobrega ne bo.

Predlagam, da preberete čim več knjig, saj boste s tem sestavili zelo veliko ogledalo in več je ogledalo bo, več boste lahko videli v njem.

Tamara Merjasec, 7.b

Glasovanje za »Moja naj knjiga 2010/11«

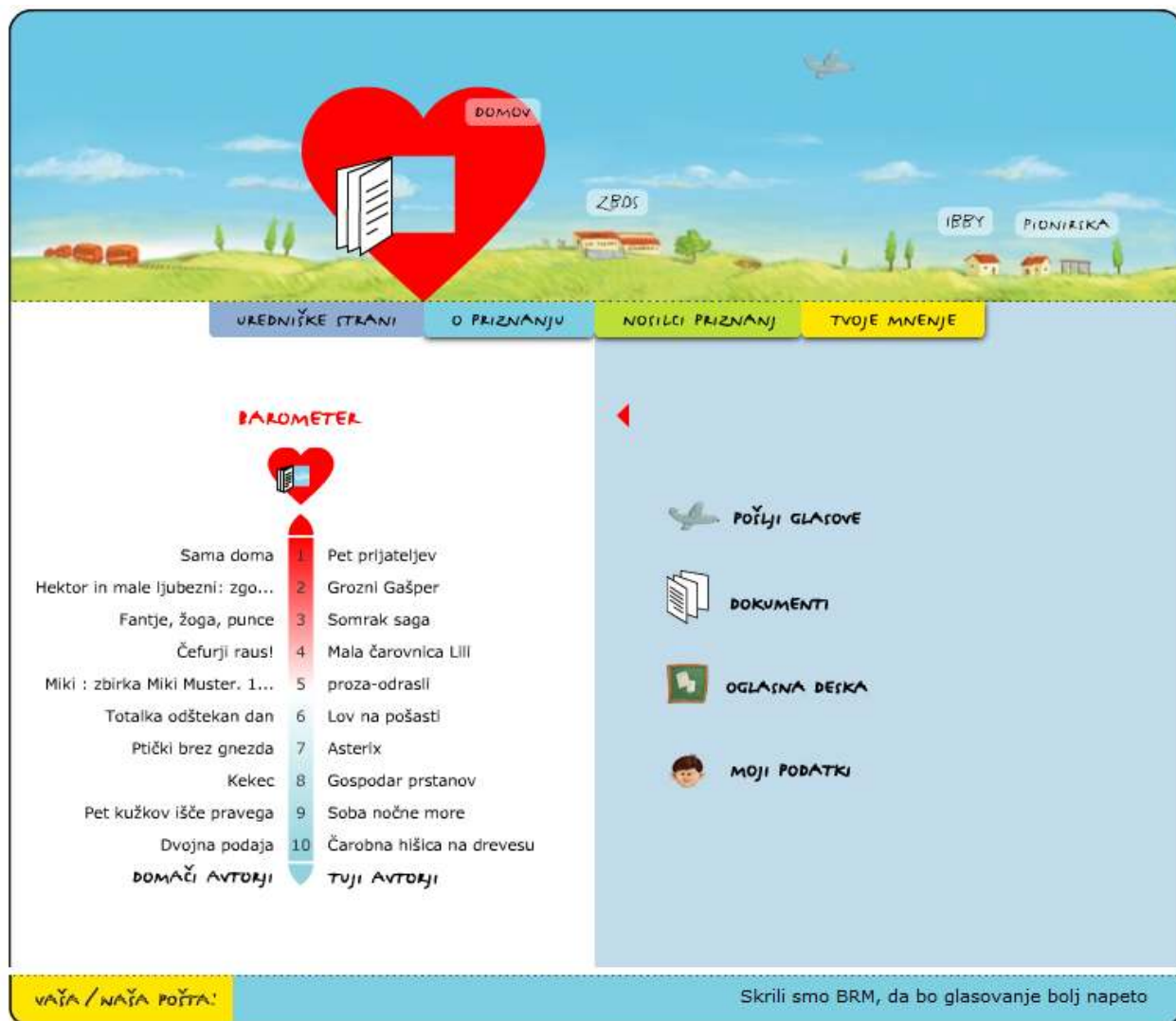
»Moja naj knjiga« je priznanje po izboru mladih bralcev, ki se podeljuje v Sloveniji že od leta 1998, in sicer v dveh kategorijah: za najljubšo slovensko mladinsko knjigo in najljubšo v slovenščino prevedeno mladinsko knjigo. Priznanja se podelijo avtorjem in založnikom teh del na slovesnosti ob 2. aprilu, mednarodnem dnevu knjig za otroke. Koordinatorica vseh dejavnosti v zvezi s priznanjem pa je Center za mladinsko književnost in knjižničarstvo, ki deluje v okviru Knjižnice Otona Župančiča v Ljubljani (Mestna knjižnica Ljubljana). Glasove mladih bralcev posredujemo preko spleta knjižničarji ali učitelji. Več o glasovanju za »Moja naj knjiga« in razvrstitvi naslovov knjig si lahko preberete na spletnem naslovu: <http://www.naj-knjiga.si/> in našem spletnem naslovu OŠ Ledina <http://www.o-ledina.si>

Moja najljubša slovenska knjiga po izboru mladih bralcev za leto 2011 je **zbirka z naslovom POZOR, PRAVLJICE!** Avtor zbirke je **Primož Suhodolčan**, ilustrator pa Uroš Hrovat. Zbirka izhaja pri založbi Karantanija. Moja najljubša prevedena knjiga po izboru mladih bralcev za leto 2011 pa je zbirka z naslovom **LOV NA POŠAST**, ki jo je napisal **Adam Blade**, ilustriral Steve Sims (in ostali), prevedla pa Ljubica Karim Rodošek. Zbirka izhaja pri založbi Alica.

<u>Avtor</u> (slovenski)	<u>Naslov</u>
Primož Suhodolčan	Pozor, pravljice!- zbirka
Goran Vojnović	Čefurji raus!
Primož Suhodolčan	Živalske novice - zbirka
Vilma G. Simončič	Mala muca v knjižnici
Svetlana Makarovič	Kosovirji – vsi naslovi
Primož Suhodolčan	Peter Nos - zbirka
Vid Pečjak	Drejček in trije Marsovčki
Kajetan Kovič	Maček Muri
Tone Seliškar	Bratovščina Sinjega galeba
Josip Vandot	Kekec – vsi naslovi

<u>Avtor</u> (tuji)	<u>Naslov</u>
Adam Blade	Lov na pošasti - zbirka
Francesca Simon	Grozni Gašper - zbirka
Stephenie Meyer	Somrak saga - zbirka
Meg Cabot	Princeskini dnevniki - zbirka
Daisy Meadows	Mavrične vile - zbirka
Roald Dahl	Matilda
Enid Blyton	Pet prijateljev - zbirka
Knister	Mala čarovnica Lili - zbirka
R. L. Stine	Soba nočne more - zbirka
Richelle Mead	Vampirsko akademijo - zbirka

Na **OŠ LEDINI** je potekalo glasovanje za »Moja naj knjiga« v mesecu marcu 2011. Glasove so oddali učenci od 3. do 9 razreda. Skupno pa je bilo oddanih 253 glasov. Kako so bili glasovi za razvrščeni na OŠ Ledini (za domače in tuje avtorje), je razvidno iz spodnjega barometra.

urednik strani, december 2006, KOŽ, vse pravice pridržane

*moja
naj
knjiga*

Ljubljana, 19. maj 2011

Šolska knjižničarka: Katarina Podobnik

POGOVOR Z BRIGITO BUKOVEC

Pri pouku slovenščine smo obravnavali različne vrste besedil na temo športa. Dobili smo domačo nalogo in ideja je prišla kar sama. Izkoristila sem priložnost, namreč treniram atletiko v klubu Brigitte Bukovec.

Nina: Dober dan! Ali vas lahko za »minuto« zmotim?

Brigita: Seveda, kar povej, Nina.

Nina: Povejte mi kaj o svojih začetkih z atletiko.

Brigita: Ja, pravzaprav me je za atletiko navdušil oče. Vsak dan je tekel in nekega dne sem se odločila, da se bom bolj resno začela ukvarjati s športom. Šele pri trinajstih letih sem se vpisala v atletski klub.

Nina: V čem pa ste najboljši?

Brigita: Zelo sem dobra v preskakovanju ovir. Osvojila sem že srebrno medaljo na 100 m z ovirami.

Nina: Kaj pa ste pravzaprav po horoskopu in ali to kaj vpliva na vas?

Brigita: Po horoskopu sem dvojček in to kar tipičen. S svojim znamenjem sem čisto zadovoljna in mislim, da je to tudi vzrok, da vas učim.

Nina: Kdo pa je bil vaš trener?

Brigita: Ko sem bila majhna, je bil moj trener neki Marko, kasneje me je učil Jure Kastelic oz. sem se učila kar sama.

Nina: Kaj pa počnete v prostem času?

Brigita: Kakor veš, učim otroke in mladino usmerjam v atletiko, drugače pa imam dva otroka in se z njima veliko ukvarjam. Pogosto hodimo tudi na morje, kjer imamo hišico.

Nina: Pa mislite tudi otroka usmeriti v atletiko?

Brigita: Zaenkrat še ne. Zdita se mi še premlada. Ko pa bosta dopolnila 12 let, pa bosta začela obiskovati atletsko šolo.

Nina: Se še vedno ukvarjate s športom?

Brigita: Ne, moja kariera se je zaključila. Že to je bil moj največji uspeh, da sem dobila srebrno medaljo na Olimpijadi, zdaj pa sem si ustvarila družino in imam atletsko šolo, ki se je lahko vsakdo udeleži.

Nina: In kaj bi svetovali mladim?

Brigita: Naj se čim več ukvarjajo s športom, ker to vpliva tudi na zdravje in uspeh v šoli.

Nina: Najlepša hvala za vaše odgovore!

Brigita: Ni problema pa lepo se imej!

Nina Čas, 6.a

ANKETA O ASISTENCI

Pojem asistenca pomeni nuditi strokovno pomoč pri čem, zlasti pri pomembnih opravilih. Kljub njenemu pozitivnemu pomenu se je učenci, ki jim učitelj obljubi, da jih bo poslal v »asistenco«, ne veselijo preveč. Namreč na naši šoli so sprejeli postopkovnik ukrepov v primerih motenja pouka, kar pomeni, da če posamezen učenec večkrat moti pouk, ga lahko učitelj izloči iz skupine in učenec nadaljuje delo individualno pod nadzorom učitelja –asistenta v učilnici 38.

Asistenca je na naši šoli v veljavi že drugo šolsko leto, in odločili smo se, da poizvemo, kaj menijo o njej naši učenci. Ker jo izvajajo v glavnem na predmetni stopnji, smo anketirali le učence predmetne stopnje, in sicer po dva iz vsakega razreda (skupaj 18). Še posebej smo želeli dobiti mnenja tistih učencev, ki so bili že v učilnici 38 (11 učencev). 5 vprašanih meni, da je asistenca učinkovita, saj omogoča nemoten pouk. Ostali pa so mnenja, da je neučinkovita, češ da pri izločenih učencih ni opaziti posebnih sprememb na bolje. Tisti učenci, ki so bili že izločeni iz razreda, so odgovarjali, da je za njihovo izločitev »kriv« učitelj in da ne razmišljajo o svoji napaki, potem ko zapustijo učilnico 38. Sicer pa sta jim všeč soba in udoben kavč, ki bi ga želeli kar v vseh učilnicah.

Barbara Krulc in Hannah Hirkić, 7.b

Intervju z go. Zdenko Zupan

V letošnjem šolskem letu smo dobili novo učiteljico za angleščino in francoščino.

Koliko časa že poučujete?

Učim že približno 30 let.

Na katerih šolah ste učili, preden ste prišli na našo šolo?

Učila sem na srednji šoli in pa na državni upravi.

Katere predmete učite?

Učim angleščino in francoščino.

Če bi imeli možnost učiti še kakšen predmet, kateri bi to bil in zakaj?

To bi bila slovenščina, ker imam rada jezike.

Zakaj ste se odločili, da boste postali učiteljica?

Ker sem že kot mlada vedela, da bom rada delala z mladimi.

Kateri predmet vam je bil najljubši, ko ste bili še učenka?

V osnovni šoli mi je bila najljubša angleščina, v srednji pa francoščina.

Kateri predmet pa ste najmanj marali?

To je bila nedvomno matematika.

Vam je šlo v šoli dobro?

Da, bila sem zelo dobra.

Je za vas delo učiteljice stresno?

Mogoče včasih res, vendar samo na določene trenutke.

Bi sprejeli delo ravnateljice, če bi vam ga ponudili?

Ne, tega pa res ne bi, bolje se počutim v razredu.

Pogovor opravil: Filip Smrekar Apih, 8.b

RADA POMAGAM LJUDEM

Pogovarjal sem se z Majo Valič, predsednico Društva za pomoč osebam z depresijo in anksioznimi motnjami(DAM), ki šteje že preko 3000 članov.

Zakaj ste se odločili za ustanovitev društva DAM?

Odločila sem se zato, ker so depresija in anksiozne motnje v naši družbi zelo pogoste in ker sem želela pomagati tem ljudem. Tudi sama sem namreč spoznala, kaj pomeni imeti depresijo.

Ali nam lahko poveste kaj več o depresiji in anksioznih motnjah?

Najprej bi rada poudarila razliko med depresijo in depresivnim razpoloženjem. Vsak od nas je lahko kdaj pa kdaj depresivno razpoložen, kar pomeni, da se kratek čas slabo počuti in slabo spi ter nima teka. Oseba z depresijo pa je slabe volje vsaj 14 dni, se ponoči zbujata ter po navadi zelo shujša. V najhujšem primeru lahko pomisli tudi na samomor. Za osebo z anksiozno motnjo pa je značilen nerealen strah, recimo strah pred pajki ali kačami, dvigali, trgovinami. Seveda osebo to zelo ovira pri vsakdanjem življenju.

Kako pomagata svojim članom?

Pomoč jim nudimo na naši spletni strani www.NEBOJSE.SI, v skupinah za samopomoč in v številnih delavnicah, ki jih organiziramo.

Kaj počnete v prostem času?

Tudi v prostem času se ukvarjam s področjem javnega duševnega zdravja. Najrajši preživljam čas s svojimi otroki in rada se sprehajam.

Hvala, da ste si vzeli čas.

Urh Cimerman, 8.b

VIOLETA TOMIČ NA OŠ LEDINA

»Že od malega sem vedela, da bo moje življenje potekalo na odru.«

Učenci gledališkega kluba smo na šolo povabili znano igralko, gospo Violeto Tomič. Našemu vabilu se je z veseljem odzvala. Pred njenim prihodom so nas prevzemali mešani občutki, saj jo poznamo predvsem kot voditeljico oddaje Najšibkejši člen. A naši pomisleki so se razblinili takoj, ko je vstopila v naš razred. Preprosta, nasmejana, polna energije, pozitivna in iskrena. Najprej smo jo poprosili, če ji lahko zastavimo nekaj vprašanj. Z veseljem nam je odgovorila in nam dovolila, da spoznamo del njenega igralskega življenja.

Kdaj ste začutili, da boste postali igralka?

Takoj ob rojstvu. Ni mi bilo prav, da so me vedno obravnavali kot otroka in zato sem komaj čakala, da lahko povem, kdo pravzaprav sem. Že od malega sem vedela, da bo moje življenje potekalo na odru.

Kdaj ste se prvič srečali z igranjem na odru?

Bilo je v drugem razredu osnovne šole. Rada bi povedala, da sem z gledališčem odrasčala. Oče je delal v operni hiši in takrat sem želela postati baletka. Potem pa se mi je v drugem razredu ponudila priložnost, da odigram vlogo v igrici z naslovom Novoletno darilo. Bila sem sirota, ki išče očeta in mamo, zato pobegne iz sirotišnice. In takrat sem začutila, da je to to.

Kje raje nastopate: v gledališču ali v filmu?

Priložnosti, da bi igrala v filmu, je pri nas malo, tako da je to težko primerjati.

Poznani ste tudi kot voditeljica. Zaupano vam je bilo vodenje oddaje Najšibkejši člen. Zakaj ste bili vedno oblečeni v črno?

Oddaja Najšibkejši člen je rezultat formata iz BBC, angleške televizije. Ta oddaja ima vnaprej natančno določene predpise: kakšna je postavitev, glasba, svetloba, kakšna so vprašanja ... Tako je bila predpisana tudi barva obleke. V obdobju pred to oddajo sem nosila obleke črne barve. Tik preden so me povabili k vodenju te oddaje, pa sem se odločila, da črna oblačila zamenjam za oblačila drugih barv. Potem pa je prišlo to povabilo in tako svojih želja nisem uresničila. Še danes sem največkrat oblečena v črno. Črna pa je tudi moja najljubša barva – pravijo, da vsebuje vse ostale barve.

Igrate pa tudi moške vloge.

V moških likih se odlično počutim. Že kot otrok sem bila »fantalin« in razbijač, tako da je to tudi del mene. Moške vloge rada igram.

Kdo je Vaš vzornik?

Vzornika nimam. Sem človek, ki je vzornik sam sebi. Si predstavljate, da bi posnemala koga drugega? Moje mnenje je, da kdor posnema drugega, je slab ponaredek.

S katerimi slovenskimi igralci radi sodelujete?

Bilo je veliko igralcev, s katerimi sem sodelovala in še sodelujem. Težko je izpostaviti posameznika, saj si vsak zasluži svoje mesto. Pa vendarle bi lahko kot najpomembnejšega igralca omenila izjemnega igralca Sreča Špika. Skupaj sva veliko igrala. Potem je hudo zbolel in tudi ko ni mogel več govoriti, je bil tako predan igri, da je igral neme vloge. Kasneje je umrl in ta njegova bolezen je bila zelo kruta. Morda pa bi lahko omenila še Borisa Kerča, s katerim sva skupaj opravila sprejemne izpite. Čudna so pota. Veliko ljudi pride, prav tako pa jih veliko odide. A nekateri ostajamo.

V kateri predstavi ste igrali največkrat?

V Hotelu Babilon. V tej predstavi sem igrala več kot 200-krat.

Po kateri vlogi ste postali najbolj prepoznavni?

Zagotovo me je najširši krog ljudi spoznal v oddaji Najšibkejši člen. Televizija je medij, ki zajame največji krog gledalcev. In tam so me imeli ljudje priložnost spoznati, da sem pošast, grozen človek. A v resnici ni tako ...

Vprašanja sta postavljali: Gaja Filač, 7.a in Maša Škufca, 7.b

Mentorica: Katarina Rigler Šilc

PREDMETNA STOPNJA USTVARJA

POLETJE

Vse ocene smo dobili.
Trdo smo si jih prislužili.
Vsi se deremo kot srake:
„Zdaj pa konec šole take!“
V sončni dan čez plan tecimo.
Šolsko tlako pozabimo.
Med počitniško zabavo,
spraznili si bomo glave.
Z vlaki bomo potovali,
z avti, ladjami in letali
postolovščinam naproti!
Snidemo se po tej poti.

Rostja Močnik, 6.b

Jesenski piš

Skozi košate veje,
zlato sonce greje
in sliši se ptičje žvrgolenje.

Listje se sveti
in drevo sili peti.
Močan veter zapiha,
drevo popusti
in sliši se šumenje.

Reka zapleše, se zavrti,
velik val iz rok spusti.
Račke zbežijo,
se na soncu sušijo.

Pri drevesu pa zaspano kinka
veverica Minka.
Zazeha in sonce pogoltne
in ves gozd obmolkne.

Sara Caharijas, 6.a

Slovo poletju

Poletje s soncem pride,
kopanje z dežjem odide.
Na plažah zlat pesek spi,
ki ga sonce razbudi.
Poletju spet konec pride,
ko otroški smeh odide.
Prijateljski smeh se na dan vlije,
šoli pa spet začetek pride.

Leon Rus, 6.b

PESEM O ZIMI

Mrzla je in srebrna.
Ko svojo rjuho
povleče za seboj,
vse pobeli.
Tetka bela odhiti
v barvast gozd
in ga pobarva z belo.

Ina Daniela Sikošek, 6.b

Mirna noč

Čez travnik plešejo kresnice,
daleč stran od roke pravice,
kjer jih ne ustavi nič.

Na drevesu ob strani sta odpadla,
zadnja dva lista,
pa čeprav odmrlo še nista.

Zadnji jesenski dnevi se iztekajo,
raja je konec.

Tako izgini je kresničji ples,

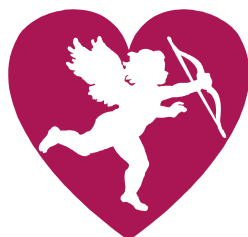
zima ima zdaj prste vmes.

Pia Kokelj, 6.

KRALJIČNA

Včasih pride mimo ti kraljična,
ki kmalu bo prav zala gospodična.
Četudi malo je nerodno,
stopiš naprej in nagovoriš
jo spodobno.
Kako kaj je, kako ji gre,
četudi ne uspe, se pojavi
druga bržkone.

Rok Jan Špiletič, 6.b

Ljubezen

Ljubezen je nepredvidljiva,
vsakomur zelo zapeljiva.
Človeška slava in poguba,
veže jo večna zaobljuba.
Stara je kot človeške sanje,
za človeka večno iskanje.

Rostja Močnik, 6.b

LJUBEZEN

KO ZAGLEDAM TE,
VSE V MENI ZAMRE.
SAMO ŠE PTIČKI ŽVRGOLIJO,
IN ČEBELE LE BRENČIJO.
TVOJE OČI SE BLEŠČIJO,
IN MOJE SRCE OŽIVIJO.
KO POGLEDAŠ ME,
V MENI STOPI SE VSE.
NIKOLI NE POZABIM TE,
ŠE V SANJAH MOJA LJUBEZEN NE
ZAMRE.

Pia Jakin, 6.b

PIVCI HRUPA

Po televiziji se govori,
da v našo deželo pivci hrupa so prišli.
K nam v deželo so se naselili,
ves hrup so nam popili.

Tako je lepo, da vsako jutro
ptički nam pojo.
Nič več avtov, nič več hrupa,
le tišina brez obupa.

Iza Šilc, 7.a

Pivci hrupa

Majhni in tihi so pivci hrupa,
tako zviti in skriti,

da jih preglasi še celo muha,
ki se ne misli spokoriti.

Pivci hrupa lahko pridejo
na drevo, v vlak, na cesto
in nikdar ne zaidejo,
vedno pridejo na pravo mesto.

Kadar se odločijo,
takrat na postaji se zberejo
in se soočijo
ter ga premagajo.

Končno, ko hrup pokončajo,
se utrujeni od svojega dela
zasluženo okrepčajo
in poiščejo naslov pravega hotela.

Luka Korošec, 7.a

Pivci hrupa

Pivci hrupa ubijajo, tišajo, dušijo
glasne zvoke.
So kot mir, tišina, ki napada jo hrup.

Hrup pa tako radi pojejo, da se nikoli
več ne vrne nazaj.
Ljudem pa pripeljejo mir,
da lažje zaspijo.

Zdaj vse tiho je povsod,
saj pivci hrupa ubili so hrup.
Tišina je mirna, tiha, da
lažje zaspimo.

Aljaž Novinec, 7.a

PIVCI HRUPA

Pivci hrupa imajo tihi glas,
večkrat zebe jih čez pas,
vsi imajo dolgočasen bas.
Vsak od njih žejen je postal,
zato nihče ni hitro zaspal.

In zato ukradli so hrup.
Popili sod hrupa so ogromen,
nihče z njim ni bil skromen.
In ker preveč ga je bilo,
shranili v manjši so ga sod.
In vse je notri glasno šlo.
Odpeljali so ga do naše vasi,
ta sod polne hrupne masti.

Ampak v naši mirni deželi
ga niso prav dobro sprejeli.
Najprej so ga iz soda izvabili,
nato do konca pokvarili
in zatem še zanemarili.
V naši deželi
bomo vedno živeli v tišini,
v miru in v tihi praznini.
Ker so pivci hrupa to naredili
v noč pozno,
vsi vpijemo: »Saj to je grozno!«

Ana Novak, 7.a

Pivci hrupa

Nevidni, previdni, včasih moteči
in ko so najbolj želeni, voljni ustreči.
Utišajo koga ali kaj
neznano kdaj.

Pa vendar,
kaj bi brez ptičjega petja,
človeških glasov
in vpitja volkov?

So vredni besed, petja in glasbe?
Očitno le enkrat na dan,
ko zapremo oči
in si zaželimo PIVCE HRUPA.

Jasna Bahovec, 7.a

Pivci hrupa

Pivci hrupa tihi, mirni,
v copatkih iz mehke svile
skačejo kot gozdne vile.

Plešejo okoli lonca,
ki je s hrupom poln do konca.
Kar z lopato si zajemajo,
se z vpitjem bašejo.

Usta polna so preprirov,
zvonečih trobelj in siren,
ukradli so celo nam glasbo:
meni, tebi, vsem ljudem.

Tiho v naši je deželi,
ni več zvoka tu pri nas.
Vsi bi tako željo imeli:
»PIVCI HRUPA, DAJTE BOLJ NA
GLAS!«

Eva Pavlin, 7.a

DOBRO JUTRO

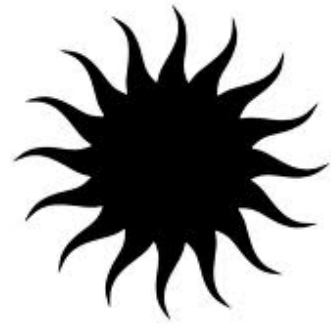
Čisto tiho, plašno, zamegljeno,
skrivnosti polno in zanimivo,
čisto tiho stopa mati,
prebuja otroke in šepetaje: ''Otroci, dobro jutro!''

Glasno, preglasno, nepričakovano,
udarno, zbujeno, nevede,
sredi puščave trobenta oglasi se
in načelnik zakriči: ''Vojaki, dobro jutro!''

Zaspano, leno, neprespano,
praznine polno, pretirano poklapano,
v ogromno hišo jutro se zgrne,
žena v postelji k možu se obrne in reče: ''Dragi, dobro jutro!''

V poznem dnevu, začetku noči,
hrupno, glasno, odločno,
nočni delavec prebuja se v popoldan
in vse naokoli kriči: ''Vstani, dobro jutro!''

Eva Sikošek, 9.a

LETNI ČASI

Pisana preproga cvetja.
Svežina sredi travnika.
Prepleten ščebet življenja.
Srce polno sinic.

Modrina okopana v Soncu.
Vonj pokošenih trav.
Razposajen smeh otrok.
Brezskrbna lahkotnost misli.

Gole krošnje zavedanja.
Tihi piš travnate pustote.

Šelestenje poznih jesenskih
listov.
Pričakovano praznovanje.

Snežinke krožijo v belini.
Na travniku sneženi mož.
Ledena jutranja rosa.
Prebujena neokrnjenost
prilagajanja.

Eva Sikošek, 9.a

Pesmi iz pesniške zbirke VSAKO PRIJATELJSTVO JE PESEM

MOJA LJUBLJANA

Moja Ljubljana je mesto, ki v soncu se sveti.
Moja Ljubljana je kot čarovnija.
Moja Ljubljana je kot naše srce.
Moja Ljubljana je kot vrt obsijan, cvetja poln.
Moja Ljubljana je kot zlato mesto za obzorjem.
Moja Ljubljana je kot sonce, ki širi svoje žarke.
Moja Ljubljana je kot čarobni raj.
Moja Ljubljana je najlepša, ko z menoj so prijatelji.
Moja Ljubljana je ljubljena, ker je moj dom.

Avtorji: Kristjan Denčič, Nija Vrhovec, Matic Rus, Jaka Dimec, Peter Rovtar, Hana Kovač, Nika Breclj, Jakob Paradžik, 4. razred / 9 let

Prijateljstvo

Prijateljstvo je beseda,
ki nitke nevidne razpreda,
jih spleta in malo zapleta,
združuje mame, očete, sinove,
dekleta.

Prijateljstvo kroži povsod naokoli,
je sreča, ljubezen ali karkoli,
lahko je ljubeče in hrepeneče,
lahko pa tudi žalostno in boleče.

Luka Gajić, 9. a

Prijateljstvo je kakor pesem

Prijateljstvo je kakor pesem,
ki zapojemo jo vsi,
vsak jo zna, vsak jo igra
na strune svojega srca.

Prijateljstvo je kakor knjiga,
ki beremo jo radi vsi,
za ene dolga, za druge kratka,
dobrodejna, vedno sladka.

Prijateljstvo je kakor misel,
življenju daje pravi smisel,
ljudem vseh barv in vseh starosti
pot pokaže do modrosti.

Prijateljstvo je kakor igra,
ki igramo se jo radi vsi,
vsak na svetu jo pozna,

v vseh jezikih se jo igrati da.

Tschimy A. Obenga, 7.b

Prijateljstvo

Prijateljstvo je nekaj,
kar podarimo in z drugimi delimo.

Za prijateljstvo je treba nekaj dati,
si vzeti čas in kdaj kaj žrtvovati.

Prijateljstva ne moreš kupiti za denar,
ki je dandanašnji sveta vladar.

Skozi leta se pokaže,
kdo iskren je in kdo laže.

Prijatelje imamo tisti,
ki cenimo iskrenost in ne maramo
zavisti.

Eva Julija Novak, 6.b

Kdo sva

Ti vedno z menoj držiš,
ti me nikoli na cedilu ne pustiš,
ti kažeš mi svoj pravi jaz,
ti mi vedno pričaraš nasmeh na
obraz.

Jaz zaupam ti,
jaz se ob tebi smejim,
jaz prisluhnem ti,
jaz te spremljam vse dni.

Midva ob strani si stojiva,
midva nisva bojazljiva,
midva skupaj klepetava,
midva sva prijatelja 'ta prava'.

Eva Sikošek, 9.a

Veš, kaj je to?

Se tudi tebi kdaj zdi,
da sploh ne veš,
kaj nad tabo lebdi?

Da nemiren si brez razloga,
šola pa ti je samo še nadloga?

Da ponoči ne moreš spati,
ker ne veš, če smeš
svoje srce oddati?

Včasih se ti zdi,
da v tebi je neka bolezen,
a pri zdravniku izveš,
da to je le LJUBEZEN.

Iris Jerant, 7.b

Pesem o ljubezni

Ljubezen je kot sončni žarek.
Takrat se nekaj dogaja s teboj.
Si čudovit in spremenjen.

Ljubezen je v zraku,
čutiš jo v sebi
in tvoje srce razbija,
kot vratar po vratih.
V stavku lepih besed,
najde se skrivnost,
da brez tebe nočem živeti.

Vem, kaj čutim,

Vem, kaj vidim.
Čutim tebe, vidim tebe
ti si mi vse, kar sploh

življenje je.

Kristina Vretenar, 7.b

PES IN MAČKA

Basen

Nekoč sta živela pes in mačka. Drug drugemu sta rada priskočila na pomoč. Bila sta dobra prijatelja. Nekega dne pa sta se odločila, da se bosta odselila iz skupnega domovanja ostalih živali. Začela sta graditi svoj dom. Pes si je zamislil malo večjo hiško, mačka pa malo manjšo.

Vsak dan sta opazovala, kaj sta naredila.

Pasja hiška je dobila več pohval, kar pa mački ni bilo všeč. Sama je neopazno odhitela h krtu in mu rekla: »Dragi krt, zelo sem žalostna, ker ima pes lepšo hiško kot jaz. Pojdi zvečer k njemu in mu razrahljaj temelje. Jutri bodo poplave in tako mu bo hiško odneslo. V zameno dobiš 3 mišje pečenke.« »Za tri pečenke pa to naredim z veseljem.« Tako je krt res ponoči odšel izpolnit obljubo. Ker pa je bila noč, krt ni videl, katero hiško uničuje. Po pomoti je uničil mačjo hišico. Prišlo je jutro in res so bile hude poplave. Mačjo hišico je odneslo. Ko je mačka to videla, se je zelo razjezila: »Ti krt neumni, uničil si mojo hišico in ne pasje. Le kako si lahko to naredil?« »Ponoči nisem videl in res nisem hotel uničiti tvoje hišice,« se je opravičil krt. »Le kje naj si poiščem nov dom?« je dejala mačka.

Pes pa je vse to slišal in povedal: »Vidiš, mačka, kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Zaprl je vrata in se mirno prepustil spancu. Mačka pa je vsa žalostna odšla nazaj v svoj stari dom med druge živali.

Ta basen nas nauči, da če nekemu želimo kaj slabega, se nam to vrne. Slabo se slabim vrača.

Iza Šilc, 7.a

Takšni in drugačni

Zadnjič me je moja mlajša sestra Athena ob prihodu iz vrtca presenetila z izjavo, da bi rada namesto na potovanje v Ameriko odšla v Bosno. Verjetno sem jo pogledal z začudenjem, saj me je pogledala in še enkrat rekla, da bi res rada šla v Bosno. Ko sem jo vprašal, zakaj bi rada šla tja, je nekoliko nejevoljno odgovorila, da je tam res lepo in da imajo vse, kar je lepega in dobrega. Kakor da bi vse to moral vedeti! Pa še to mi je povedala, da je bila njena prijateljica Srna iz vrtca tam takrat, ko je bilo poletje in da je res lepo. Skratka, Athena mi je pripovedovala potem še o drugi prijateljici, ki je bila baje tudi v Bosni. Pa to ni bila edina izjava, s katero me je Athena presenetila.

Pred mesecem, ko se je vrnila s poletnih počitnic, se je namreč njena skupina Sončki v vrtcu povečala še za nekaj novih malčkov. Med novimi otroki je bila tudi punčka Alma, za katero je Athena trdila, da govori tuj jezik, ki ga je sama poimenovala »italščina«. Mami je vzgojiteljica povedala, da je deklica prišla nedavno iz Srbije, da govori srbsko in da je zato drugi otroci pač ne razumejo. Sedaj Athena večkrat pride domov s kakšno novo besedo, ki se jo nauči od Alme. Skupaj z vzgojiteljicama se učijo - Alma slovenščino, otroci skupaj z Atheno pa srbščino. Očitno jim gre dobro, saj se razumejo in ravno včeraj nam je Athena razkrila, da se z Almo skrivnostno pogovarjata in očitno odkrivata svet z jezikom otroške domišljije.

»Ej, tale je Čefur!« je odmevalo zadnjič po hodniku šole. Sploh pa, ker ima priimek s tisto črko ć, ki ji rečemo tudi »mehki č« in ki ne spada v slovensko abecedo. Zanimivo je, da se sošolci niso ukvarjali s tem, da bi Alija (tako kot pri Atheni v vrtcu Almo) z zanimanjem spraševali, od kod prihaja in da bi jih zanimalo, kako je tam, je lepo ali ne, kaj pogreša, ko je pri nas, ...

Na Rimskem zidu, ki ga gledam že celo življenje skozi okno svoje sobe, piše: »Čefurji raus!« in »Srbi ven!«. Tega ne razumem, ker ne razumem, kaj je motiv za takšno neumno obnašanje. Pri trinajstih vem, da je to hudo narobe. Saj smo vendar vsi enaki, ljudje pač, eni temni, drugi svetli, eni moški, drugi ženske, eni s tako, drugi z drugačno vero v Boga, tretji pa brez vere, eni jedo svinjino, drugi ne, tretji so vegetarijanci, četrti vegiji. Različnost je ravno tista, ki dela nas in naš svet zanimiv. Kar nekaj sveta sem že prepotoval s starši in preživel nekaj let v tujini. Videl sem različne ljudi, se pogovarjal in rokoval z njimi. Zato težko razumem, da je v Sloveniji različnost tako izpostavljena. Res ne vem veliko o prejšnji Jugoslaviji, kjer so Slovenci živeli v isti državi skupaj z Bosanci, Srbi, Hrvati, Črnogorci, Makedonci, ... ampak očitno so bila trenja med njimi, saj drugače ne morem razumeti takšnega zares čudnega odnosa do fanta, ki so ga v šoli zasmehovali.

Lansko leto smo pri urah oddelčne skupnosti govorili o diskriminaciji in o tem, kako moramo biti strpni do različnosti. Kljub temu pa se ne znamo obnašati tako, kot bi se

morali in kot nas učijo v šoli. Verjetno je problem v nas samih, saj je diskriminacija povsod, kamor se obrnemo. Jaz tak napis celo gledam iz svoje sobe. Napis ne zbledi, ostaja tam kot opomin na tisto, kar ne smem postati.

Včasih nisem ravno zadovoljen z devet let mlajšo sestrnico. Ko je bila majhna, je kar naprej nekaj težila in jokala. Mama in oče sta bila ves čas z njo in mene sta včasih kar malo pozabila. Ampak sedaj sem srečen, da jo imam. Štiriletna Athena me vsakič znova preseneča z zgodbami iz vrtca in mi pomaga, da razmišljam o drugačnih, o sošolcih in drugih, ki prihajajo iz Bosne, Srbije, Makedonije med nas, kot o meni enakih otrocih. O fantih in puncih, ki imajo podobne probleme, kot jih imam jaz, ki odraščajo skupaj z mano in preživljajo dneve v isti šoli.

Najprej sem se smejal Athenini izjavi o tem, da bi šla rada v Bosno, ker je tam lepo, potem pa sem razmislil in ideja se mi zdi dobra. Zakaj pa res ne bi šel tja, kjer še nisem bil in videl ljudi na tem koncu sveta? In upam, da bo spoznal tam kakšnega fanta, ki se mu bom zdel jaz tako v redu, kot se meni danes zdi prej zasmehovani sošolec. Pa tudi Athenine »italščine« se bom morda kaj naučil!

Max Kuhelj Bugarič, 9.b

Spis je bil nagrajen na natečaju ob dnevu človekovih pravic, ki ga je razpisalo Društvo za Združene narode za Slovenijo.

RAZREDNA STOPNJA USTVARJA

Lego hiša

Nekoč je živela Tea. Naredila je hišo iz kock. Imela je vrata, dve okni in streho z dimnikom. Štiri sobe so bile oranžne barve: kuhinja, dnevna soba in kopalnici.

Nekega večera je šla Tea s prijateljicami na sprehod. Ko so prišle s sprehoda, so videle, da se je njihova hiša, ki je stala na obali, podrla, ker je tam močno pihalo.

Kristina Korošec, 2. A

Hišica iz zlata

V džungli je bila hišica sestavljena iz zlata. Imela je vrata iz zlate karte. Okna so bila iz zlate kocke. V njej je stanovala Lori. Imela je sestro Čkoloro. V hiški sta živeli pet mesecev. Radi sta imeli živali. Lori je imela opico, Čkolora pa tигра. Zelo sta bili lačni. Šli sta po kokose in banane in se pošteno najedli. Igrali sta se z opicami. Začelo je deževati, zato sta šli domov. Ko sta prišli domov, sta šli spat.

Lana Stermšek, 2. A

Hišica iz vsega

Hišica je iz zobotrbocev, palic, kock in kart. V njej živi Tjaša. Okna so mavričnih barv. Na oknu ima cvetlične lončke, v njih pa vrtnice. V hiši ima kavč, posteljo, omaro, v njej pa obleke. Njena hiša stoji na hribu.

Tjaša Petek, 2. A

Hišica iz mehurčkov

Mehurčkova hišica je bila iz mehurčkov. Letela je po zraku, a Maja ni padla ven. Maja je bila srečna, ker je imela tako hišico. Imela je balkon, veliko rož, mucke, mlada kužka in opremo za stanovanje. Ko se je igrala s kužkoma, se je imela zelo lepo. Vsi so se imeli zelo lepo.

Ema Štemberger, 2. A

Hišica iz stekla

Sredi gozda stoji steklena hišica. V njej živi Tina. Takrat ko sije sonce, gre na vrt pulit korenje, repo in zalivat rože. Nekega dne je padal dež. Ko je žalostna, gre v posteljo. Hišo čuva Jaka, to je Tinin prijatelj. Tina ima tudi kužka, ki z njo živi v stekleni hišici.

Tina Dolinar, 2. A

Hišica brez oken

Živel je škrat, ki mu je bilo ime Jožef. Naselil se je v hišo s stotimi okni, tridesetimi vrati in ogromnim vrtom. Hiša je bila zgrajena iz opek. Jožef je zelo sovražil okna, ker je mislil, da so okna namenjena gledanju noter in ne gledanju ven. Zato je zazidal vseh sto oken, a se je po nesreči zazidal noter. Zato je še zmeraj noter.

Jon Napotnik, 2. A

Sladka hiša

Moja hiša je narejena iz sladkarij. Streha je iz želeja, opeka pa iz čokolade. V njej živimo jaz in moja družina. Ima 7 prostorov. Postavljena je na oblaku, ki ga upravljaš z daljincem iz sladkorja. Iz hišice se vidi celo mesto.

Omar Horjak, 2. A

Pravljična hiša

Na Veneri stoji nevidna hiša. Ima nešteto oken in 12 dimnikov. Nima vrat in ima 5 poštnih nabiralnikov. Je oranžno-vijolične barve. V hišo grem skozi dimnik. Hiša je poslikana z lisicami. Imam muco in se z njo veliko igram. Pohištvo je zeleno. Kar pa je v moji hiši najbolj smešno, je muca, ki je vijolična. Včasih je sploh ne najdem, saj se tako dobro zlije z barvo na hiši. Muci je ime Roni, meni pa Anastazia.

Uma Jordan Ferbežar, 2. A

Hišica

Moja hišica je nova. Vesel sem, ker sem dobil hišico. Vsak dan jo čuvam. Hišica je modre barve. Moja hišica je čista.

Abdilkerim Islami, 2. A

Graščina v Moskvi

Moja hiša v Moskvi je bila velika, največja. Imela je velike oboke. Bila je vijolične in oranžne barve. Notri je imela velike sobane, a pohištvo je bilo skromno in zelo popisano. Stene so bile okrašene s črnim žametom, ob oknih in balkonih sta bili dve zavesi. Ena je bila iz belega žameta, druga pa iz rdečega žameta. V njej sem se imela lepo.

Alma Kristina Tadel, 2. A

Moja hišica

Moja hišica je narejena iz kamna, streha pa iz čokolade. Ima štiri okna in ena vrata. Ima osem sob. Hišica stoji na hribu. Z ene strani vidiš celo mesto, z druge park, s tretje travnik in četrte vas. V njej živim samo jaz.

Nia Babšek, 2. A

Dirkalna hiša in hiša strahov

Nekoč sta živela Pat in Mat. Odločila sta se, da bosta naredila dve hiši. Ena bo Patova, druga pa Matova: Prva bo dirkalna hiša, druga pa hiša strahov. Mat je rekel: »Pomagajva si!« Pat je rekel: »Lotiva se dela! Posodi mi žago.« In tako sta naredila hiši. Vsak je lahko videl njuni hiši. In tako sta živela srečno naprej.

Daniel Iskra, 2. A

Pisana hišica

Na travniku sredi gozda stoji hišica. Ta hišica je zgrajena iz pisanega puha in v njej živi Anka. Ko je jezna, se lahko zaletava v zidove, ker so iz puha in je nič boli. Edino vrata in okna so lesena. Kavč in postelja sta pa iz pisanih kock. Ograja je iz lesa.

Tea Caharijas, 2. A

Hišica iz sladkarij in tulipanov

Sredi travnika stoji hišica iz sladkarij in tulipanov. Vrata so iz čokolade. In v njej živi Lana. Ima 10 muck in 3 ptičke. Ima jih zelo rada. Kamorkoli gre, vzame s seboj enega mucka.

Lana Meško, 2. A

Betonska hiša

Moja hiša ima protivlomna vrata in protivlomne stene. Moja hiša ima veliko sob. V eni sobi je »binbek« vreča. Hiša ima dnevno sobo, kuhinjo, hodnik, garderobo, računalniško sobo. Hiša stoji na travniku.

Žiga Koren, 2. A

Moja hiša

Moja hiša je iz igrač in potreboval sem velik načrt. Sestavljal sem jo tako, da sem lepil igrače drugo na drugo. Potreboval sem sto igrač. In ko sem naredil zunanji del, sem dodal posteljo, omare, kavč, mizo, luč, kuhinjo, okna, rože, radio, ščetko za zobe in še 50 igrač. To je moja hiša iz igrač. V njej se zelo zabavam. Naučil sem se kuhati, sam hoditi v trgovino, voziti avto in pleskati stene.

Val Požar, 2. A

Moja velika hiša

Bila je velika hiša. Bila je zelene barve. V njej sta živela babica in dedek. Imela sta veliko stvari. Katere stvari pa? Bila sta vesela, ker sta imela hišo.

Erik Leo Čeman, 2. A

Glinasta hiša

Moja hiša je iz gline in jo imam zelo rad. Živim v Winu, na Avstralski cesti 100. Enkrat mi je na vrata potrkal en neznanec in rekel: »Ali lahko odpreš vrata?« Rekel sem mu ne in potem je šel in sem bil sam.

Arne Sven Sikošek, 2. A

Hišica iz šivanke

V predalu za šivanke je stala hišica. V hiši je stanovala Lori. Bila je zadovoljna s svojo hišico. Ko je hči v predal vrnila šivanko, se je šivanka skotalila proti hišici. In glej, bum! Hišice ni bilo več. Lori je bila žalostna. Kljub temu da ji preostale šivanke niso bile všeč, se je odločila, da si bo zgradila novo hišico.

Sara Kos, 2. A

Hišica iz pisanih kock

Ta hišica je iz pisanih kock. Notri živi majhen levček. Ima svojo majhno in tiho sobo. Živi sredi gostega travnika. Sonce vedno sije naravnost v njegovo hišico. Najraje je zajca in pije hladno vodo. Njegovo najljubše delo je pospravljanje.

Anea Abdić, 2. A

HIŠICA IZ ŽARKOV

Na nekem travniku je stala hišica iz sončnih žarkov. V njej je živela deklica, ki je slišala na ime Tia Tia. Tia Tia je imela zelo rada živali. Čez dva dni bo imela rojstni dan in se že zelo veseli.

Tio greje njena hišica.

Maruša Milharčič, 2.a

KRONA

Na glavi imam krono,
lepo, zlato.
Krona se mi nagne,
in mi skoraj pade v blato.

Noa Bajželj, 3.a

ŽIRAFI HODI

Moja ljuba žirafa,
sončnico je nosila,
srebro posadila,
zlato naredila,
po svetu hodila,
v šolo hodila,
pesmi se učila,

nikoli nič zgrešila.

Špela Lara Potočnik, 3.a

PESEM O RIBICAH

Od osmih ostale so še ribice tri.
Povej željo pa izpolni se ti.
So pridne in vesele,
najraje bi me objele,
pa tudi ropotajo ne,
in spati pustijo me.

Brina Škafar, 3.a

Sonce se zbudi

Zlate zvezde se smejiijo,
da bi sonce se zbudilo.
Ko pa sonce se zbudi,
sveti do vseh ljudi.

Sara Bajc, 3.a

ZLATA KRONA

Zlata krona se blešči
in na dečkovi glavi sedi.
Sedi in se kar naprej smeji.

Alin Čendak, 3.a

Zlati sonček

Zlato sončece sije z neba.
Otroci mu mahajo, kar se da.
Čas je, da sonček gre spat,
v svoj zlati grad.

Tea Debeljak, 3.a

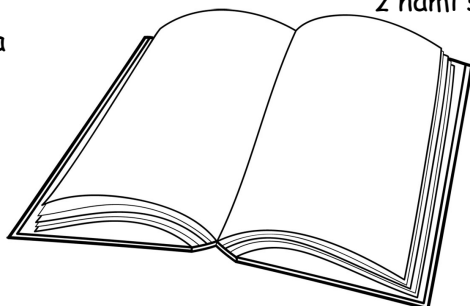
Zlata pravljica

Zlata opica tam v zlatarni leži,
nihče zanjo ne skrbi.
Opici se solzijo oči,
potem pride Gaber
in jo obdrži.
In potem zelo lepo,
živi do konca svojih dni.

Gaber Repovž, 3.a

ZLATA PTICA

Zlata ptica, svetla kakor sonce,
leti po nebu mimo oken.
Nad rožami se zabava s prijatelji.
To je lastovica,
ki pozimi na jug zleti.
Lastovica pomladi spet prileti,
z nami se pomladi veseli.

OPICA PLEZA

Opica pleza na drevo.
Zato ves dan ji je lepo.
Banana se sveti kot zlato,
opica jo ima rada zelo.

Andrej Risteski, 3.a

ZLAT KOVANEC

V hišici na mizi
zlat kovanec se blešči.
Nihče ga ne vzame,
nihče zanj ne skrbi.
Pride en fantič:
»Tam pa en kovanec se blešči!«
in ga vzame brez skrbi.

Mark Košir, 3.a

ZLATA SONČNICA

Oj, sončnica rumena,
povej, zakaj tako velika si,
in od kod imaš velike sončne oči?

Žan Fidanoski Kerševan, 3.a

KAJ JE ZLATO?

Zlato sonce sije na nebu,
zlata mama skrbi za mene.
Zlato je veselje,
ko se mami smeje.

Hana Grilc, 3.a

ZALIVAM SONČNICO

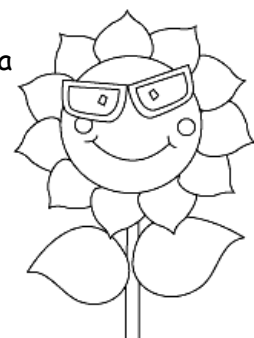
Zalivam sončnico.
Zalivati so me začeli oblaki.
Premočen sem se vrnil domov.
Z mano je šla tudi sončnica.

Žan Skvarča, 3.a

ZLATA DRUŽINA

Zlat očka, zlata mama
otroka naredila sta,
dojenčka zlatega.

Domen Jenko, 3.a

Sončnica

Zlata sončnica je kot sonce.
Sončnica je lepa kot zlato.
Ima velike liste kot nebo.
Sončnica velika se nebes dotika.

Emi Žvab, 3.a

SONČNICA

Sončnica je roža taka,
da imelo bi jo polje vsako.
Sončnica nam da semena,
da iz semen nastal bi kruh.
Lep, dišeč njegov je vonj,
podari nam jih zastonj.

Pina Kutin, 3.a

ZLATA PAPIGA

Zlata papiga leti, leti čez nebo,
čez široko nebo in pristane na zlati
trati.
Zlata papiga ti bo prinesla veliko
sreče,
zlata papiga leti, leti.

Ana Lončar, 3.a

ZLATO ŽITO

Zlato žito valovi,
v vetru valovi.
Kruh na mizi že diši,
zlata skorja se blešči.

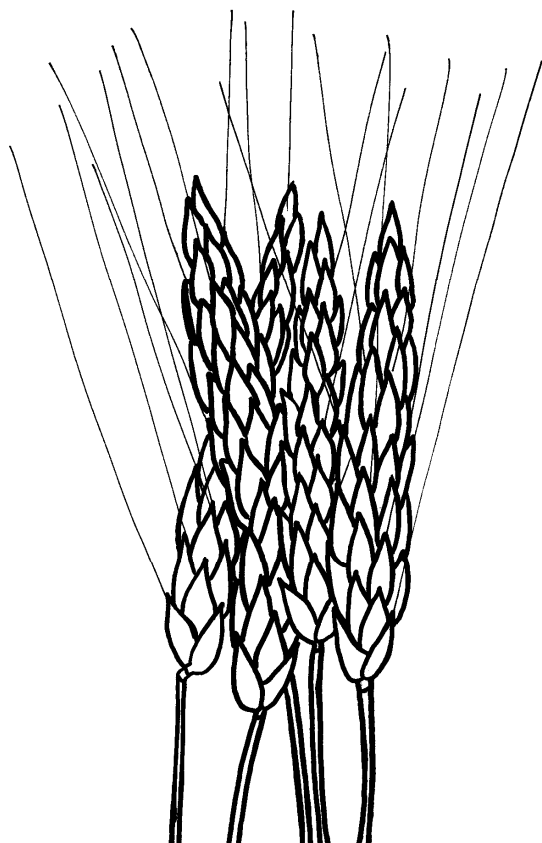
Ian Johanes Osole, 3.a

Velikim niso všeč

Velikim ni všeč otroška hrana,
kot recimo frutek,
kot recimo aptamil,
kot recimo, kot recimo ...

Velikim niso všeč dolgočasne stvari,
kot recimo domače naloge,
kot recimo čakanje,
kot recimo, kot recimo ...

Velikim niso všeč smrdljive stvari,

kot recimo kakec,
kot recimo gnili olupki,
kot recimo, kot recimo ...

Rok Štular, 3.b

RAZRED SE PRITOŽUJE

Bila je nevihtna četrtkova noč, v šoli nihče ni mogel spati in šolske klopi so se začele pritoževati.

„Danes je bil grozen dan,” se je pritožila klop v drugi vrsti.

„Res je,” je rekla njena soseda. „Mojca me je ves pouk žokala s kolenom v mojo desno zadnjo nogo.

Grozno, ampak kaj hočeš.”

„Francelj je pa spet mislil, da sem oder,” je rekla klop v prvi vrsti. „S stola je skočil name in začel prepevati.”

„Uf, kako je bolelo,” se je pritožil še stol.

„Poldka pa je name risala z zelenim flomastrom, potem pa brisala z oslinjenim prstom, da sem vsa zelena.”

„Lojze pa se je danes ves dan gugal na meni,” je rekel stol v tretji vrsti. „Imam že čisto mehke zadnje noge.”

„Polona pa je s svinčnikom tako pritiskala, da se mi je minica vmes šestkrat polomila,” je rekel svinčnik, ki ga je Polona pozabila v šoli.

„Poslušajte to nesramnost!” je zavpila tabla. „Tine in Tone sta vame metala krede in gobo!”

„Za nobeno rabo nismo več!” so se zacmerile krede.

„Mene je Tone vrgel s tako silo, da je naredilo ŠPLJOC, ko sem priletela v tablo in voda je pljusknila na vse strani.”

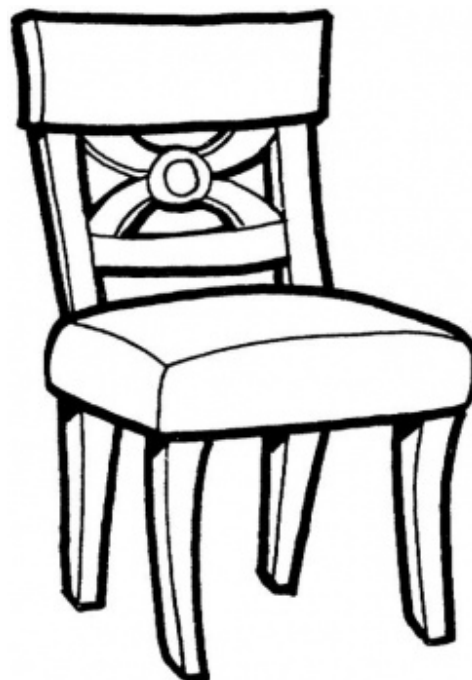
Potem so stvari v razredu od pritoževanja postale tako utrujene, da so zaspale.

Titi Habicht, 3.b

Uganka

V učilnici sedi
čisto pri miru in ne kriči,
za šolskimi klopmi se pridno uči.
Kdo je to?

Zala Blatnik, 3.b

Moč prijateljstva

Prijateljici Tina in Zala sta se imeli zelo lepo, dokler na šolo ni prišla čarovnica. Začarala je narobe svet. Najbolj tečne učiteljice so postale zelo prijazne in obratno. Pridni so bili vedno kregani, tudi Zala in Tina. Odločili sta se, da za to poiščeta vzrok. Povsod sta iskali, tudi po internetu. Odšli sta tudi v najbolj gnusno knjižnico in tam našli čarovnico. Vsak dan sta prihajali tja in vsakič sta ji nekaj ukradli. Konec meseca je ostala le še čarovnica. Čez teden dni so bile počitnice. Skupaj sta že prvi dan odšli v knjižnico. Starši za to niso vedeli. Vojna se je začela takoj. Čarovnica je poskušala z napoji, Tina in Zala pa z močmi. Ne boste verjeli, kakšen kaos je bil. Vse je letelo po zraku sem in tja. Ko je poletela omara, je bila čarovnica na tleh in premagana. Čarovnica je postala dobra. Svet ni bil več obrnjen na glavo. Veselili so se tri dni in tri noči. Jedli, pili in naplesali so se za tri leta naprej. Čarovnica je postala čistilka v šoli. Ko so za to izvedeli starši, se je vse še enkrat ponovilo. Kako dolgo je trajalo, pa ne veva. Ali veš skrivnost te zgodbe? Svet je rešilo Zalino in Tinino prijateljstvo.

Učenci sedijo za klopmi,
se učijo najtežje stvari.
Ko odmor se bliža, šola ponori.
Kaj učitelj ubogi naj storijo v tej nadlogi,
kot da k ravnateljici odhitijo, druge ni.
Ubogi, ubogi smo učenci, zdaj smo krivi vsega mi.
Ko pa red se naredi, vse se uredi.

Zala Blatnik, 3.b

Uganka

To je mala žverca,
ki naokrog divja.
Ko jo v roke vzameš,
ti kar pobezi.

Stran pogledaš,
ti pobegne.
Ko jo iščeš,
slišiš cviljenje za vrati.

Tja pogledaš,

vidiš jo in primeš.
Daš jo v kletko,
žverca pa takoj zaspi.

KAJ JE TO?
(hrček)

Klara Strojan, 3.b

Uganke

Kadar pada tihi mrak,
glas moj zadoni iz mlak;
suknjič ves zelen imam,
se pred štokljo skriti
znam.

Delavke krilate
si zgrade palačo:
v sobo kot za svate
nosijo pijačo.

Mrežo napel,
muho ujel
lovec vesel.

Tjaša Trdič, 3.b

DOGODIVŠČINA DELFINA PLJUSKA

Pljusk je majhen delfin sinje modre barve, s temnimi očmi. Je zelo ljubek in priljubljen.

Bilo je pozno poletje in Pljusk se je odločil, da bo raziskal ocean. Bil je radoveden. Njegova mama mu je vedno govorila, da je to zanj prenevarno in da ga ne sme raziskovati. In ravno zato je postal še radovednejši. Začel je raziskovati.

Plaval je in plaval, nato pa zagledal temačno votlino. Odločil se je, da bo pokukal vanjo. A komaj je pomolil glavo noter, je zagledal grozno pošast ... Imela je strašne oči, ki so ga zlobno gledale, plavut, s katero se je pomikala po vodi in tri vrste zob. Bil je morski pes.

Pljusk je začel bežati. Morski pes je plaval za njim. In ko je Pljusk mislil, da je že na varnem, je spet zagledal morskega psa. Končno mu je le uspelo pobegniti in se skriti za neko skalo. Ko je morski pes odplaval mimo, je Pljusk pokukal izza skale in si glasno oddahnil.

Potem je Pljusk zagledal prozoren klobuček s svetlo rožnatimi lovskimi. Dotaknil se ga je in nato zavpil: "Au!" Plavut ga je zelo zapekla. Odplaval je k zdravnici hobotnici Modrijanki. Vstopil je v votlino. Zdravnica hobotnica Modrijanka mu je pregledala plavut in mu jo namazala s polhovo mastjo. Nato mu jo je povila v povoj in mu naročila, naj ne plava veliko. Pljusk je zastokal, se hobotnici Modrijanki zahvalil in odplaval iz votline. Seveda ni upošteval zdravničinih naročil. Nato je zaslišal klice svoje mame. Zaplaval ji je v objem in rekel: "Povsod je lepo, a doma je najlepše!"

In skupaj sta odplavala domov.

Hana Julija Kališnik, 3. b

DRAGA MAMI!

Draga mami,
ti si kot gorska
roža diamantna.

Ta roža je samo
ena, ki v Alpah
cveti.

Še noben
na svetu našel
je ni.

Mnogi so hodili,
in tisti, ki so
do nje prišli,
lepota jih je zaslepila.

Le en je do
nje prišel, ta jo je
poljubil in zrasla
je še ena.

In nova ljubezen se je
rodila.

Gal Šinkovec, 3.b

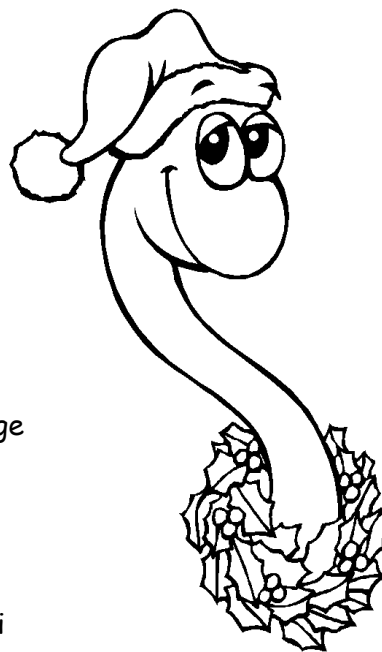
Malim niso všeč

Malim niso všeč kisle reči,
kot recimo limone,
kot recimo pomaranče,
kot recimo, kot recimo ...

Malim niso všeč domače naloge
kot recimo pisanje,
kot recimo računanje,
kot recimo, kot recimo ...

Malim niso všeč ogabne reči
kot recimo lazarji,
kot recimo črvi,
kot recimo, kot recimo ...

Gita Kovačič, 3.b

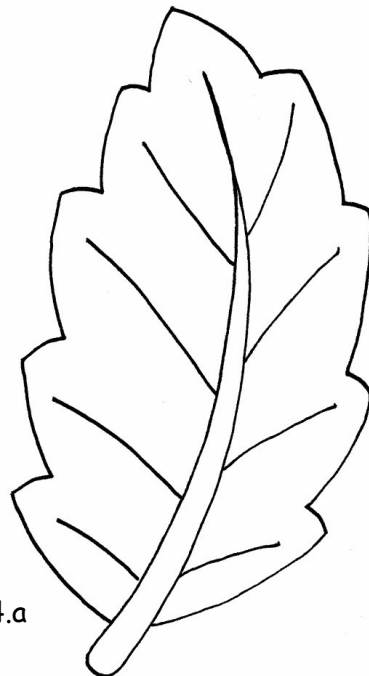

JESEN

Jabolka zorijo,
se kmetje veselijo.
Veselje bo doma,
ker jesen je spet prišla.

Noč čarovnic je pred vrati,
mraz brije do kosti,
jaz pa bundo si nadenem,
se mi v dolgo noč mudi.
Buči izrežem: nos, oči,
izdolbem ji še usta,
da prav vražje se reži.

Iza Cimerman, 4.a

SLADKA JESEN

Jesen je moj najljubši letni čas,
ko obarva gozd in vas!

Noč čarovnic - buhuhuuu,
to je zame juhuhuuu!

Sladko sadje je njam, njam,
to je dobro za vsak dan.

Zima trka na vsa vrata,
zdaj čao čao, jesen bogata.

Nika Červek, 4.a

JESEN

Ko listje odpada,
jesen trka na vrata.

Se buča smeji,
noč čarovnic straši.

Kostanj obrodi,
sadje dozori.

Mraz objame pisana drevesa,
meglice pa so znak poletnega slovesa.

Ana Maria Jamnik, 4.a

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj je igriv,
vedoželjen
in prijazen.
Je izvrsten
športnik.
Najraje ima tek.
Hiter je kot strela.
Pa tudi nogomet ima rad
in vsakič zabije gol.

Matej Gregorič in Tjaž Črnčec, 4.a

MOJA PRIJATELJICA

Moja prijateljica je prijazna,
z njo je zabavno delati naloge,
in če se mi kaj neprijetnega zgodi,
vedno pomaga mi.

Prava prijateljica,
je vedno ob tebi.
Dan za dnem
se skupaj igrava
in dan za dnem
klepetava.

Judita Zabukovec, 4.a

PRIJATELJ

Moj prijatelj je vesel
in je lepo zapel.

Moj prijatelj se smeji,
in se zna dobro šaliti.

Erazem Ivanc, 4.a

POGUMEN FANT

Prišel je lep pomladni dan,
s svetlim soncem obsijan.
Zjutraj hitro sem vstal,
v šolo urno se podal.

Po pouku bil sem prost,
šel sem v temni, mračni gozd.
V gozdu srečal sem medveda,
tega groznega sladkosneda.

Bil je velik in močan,
a široko nasmejan.
Sonce ga je prebudilo,
iz brloga ga zvabilo.

Nič me ni ustraševal,
samo prijazno je dejal:
Dragi šolar, jutro je,
skoči hitro na noge.

Eva Gregorič, 4.a

TI IN JAZ

To sem jaz,
to si ti,
skupaj sva prijatelja.

To sem jaz
to si ti
skupaj se igrava.

Kadar mi je težko,
mi pomagaš.

Ko pada dež
nama je težko.

Skupaj sva prijatelja.
Se igrava ...
se igrava ...
To sem jaz, to si ti.

Ti in jaz.
Jaz in ti.

Neža Kukovec, 4.a

NAJBOLJŠA PRIJATELJA

Tjaž je hiter kot strela.
Na krosu vedno je prvi - kot Bolt.

Je tudi mojster nogometa.
Ko on pride v igro,
in žogo poda,
padajo goli kot po maslu.

Tudi Matej ima rad nogomet
in ko on pride v igro,
si misliš, da igra Mesi.

Jaka Kasnik, 4.a

SMO LEDINCI

Smo igrivi,
prijazni,
nočemo se kregati.
Prijateljstvo nas skupaj drži.

Radi delamo naloge
in nismo nadloge.
Učimo se radi,
in nič nam ni težko,
kar v naše dobro bo.

Vsi smo pesniške duše
in ne pobiramo ruše.
Zdaj pa zapojemo:
Počil je lonec in naše pesmice je konec,
a prijateljstvo naj naprej Ledino bogati.

Jaka Kasnik in Črtomir Kovač, 4.a

FANT OD FARE

Pouk mi je zelo všeč,
to je zame prava reč.
Ko pri pouku se učim,
zraven skoraj ponorim.
Črke, številke se mi smejiijo,
v pisane zvezke urno hitijo.
Ob tem se zabavam, pišem, smejim,
znanja in veščin si grozno želim.
V šoli prijateljev kar mrgoli,
igre in družbe vsak si želi.
Brcamo, skačemo, se za žogo podimo.
Ko se pa spremo, se pogovorimo.
Taki so dnevi šolskih klopi,
ki se jih radi spominjamo vsi.
Med njimi gotovo bom tudi jaz,

danes še šolar,
jutri pa odrasel as.

Matej Gregorič, 4.a

SKUPINA COLDPLAY

Skupino Coldplay so leta 1998 v Londonu ustanovili pevec Chris Martin, kitarist Jonny Buckland, basist Guy Berryman in bobnar Will Champion.

Dve leti po ustanovitvi skupine so postali slavni po vsem svetu. V enajstih letih obstoja skupine se je po vsem svetu prodalo več kot 50 milijonov njihovih albumov. Glasbo skupine lahko uvrstimo med alternativni rock.

Za skupino velja, da je ena izmed redkih, ki se je v zadnjih letih prebila do prave stadionske atrakcije, in se lahko po obiskanosti kosa z velikimi imeni, kot so Rolling Stones, U2 ali AC/DC.

SKUPINO SESTAVLJAJO:

Chris Martin:

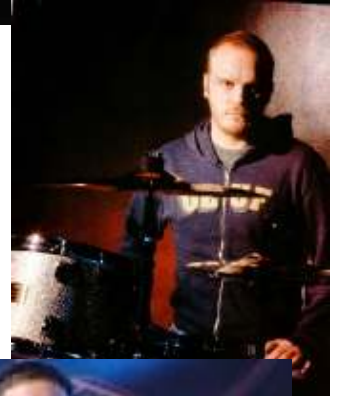
Vokalist Chris Martin igra kitaro ter je odličen pisec pesmi. V gimnaziji je ustanovil svoj prvi bend. Študij je nadaljeval na Londonski univerzi, kjer je srečal Willa Championa, Jonnya Bucklanda ter Guya Berrymana. Že pred univerzo pa je spoznal Phila Harveya, ki je kasneje postal menedžer skupine Coldplay. Chris je na nastopih zadolžen predvsem za igranje kitare ter petje pesmi.

Will Champion:

Bobnar Will Champion je odraščal ob igranju kitare ter občasno tudi ostalih inštrumentov (bas, klavir, flavta). Preden se je pridružil skupini Coldplay, je ustanovil svoj bend, imenovan Fat Hamster. Kot zadnji se je pridružil skupini ter prevzel vlogo bobnarja.

Guy Rupert Berryman:

Guy Rupert Berryman je odličen basist, ki se je rodil leta 1978 na Škotskem. V zgodnjih letih je študiral inženiring na londonski univerzi. Ko je slišal za Chrisov band, je pristopil k skupini.

Jonathan Mark Buckland:

Jonathan Mark Buckland, poznan kot Jonny Buckland, je angleški kitarist in glasbenik, najbolj znan po igranju kitare v skupini Coldplay. Rodil se je v Londonu. V glasbeni svet pa ga je potegnil njegov brat. Pri enajstih letih je začel igrati kitaro. Po srednji šoli se je vpisal na Londonsko univerzo, kjer je srečal ostale člane skupine Coldplay.

Manca Turk, 7.b

EKO NASVETI ZA PRAVE DAME ;)

Težave s parfumom? Problem rešen!

Parfum se dlje obdrži, če se prej namažete z vazelinom ali kremo brez vonja.

Ličila so se zasušila! Kaj pa zdaj? Poznamo odgovor- pa še poceni je!

Otroško ali olivno olje pomaga pri hitrem odstranjevanju ličil z obraza in drugih telesnih površin. Prihranite malo bogastvo!

Nohti so krhki in lomljivi! Kmalu ne bodo več!

Redno namakanje v hladni vodi z limoninim sokom bo vašim nohtom pomagalo priti na zeleno vejo.

So vaši lasje mastni? Zgodovina!

Močno mastnim lasem bo mnogo bolje, če si jih sperete s četrt litra limoninega soka. (Nikar ne pretiravajte- prekomerne količine lahko slabo vplivajo na rast vaših las.)

ZA POMOČ UČITELJEM! ;)

RISALNI ŽEBLJIČKI gredo lažje v les, če konico prej namočimo v milo.

ZARJAVEL KLJUČ za en dan namakajte v terpentinu . Potem zlahka obrišite rjo s papirčkom.

STOL DELA PRASKE, vi pa se lahko znajdete tako, da njegove noge oblepite s klobučevino.

EVA SIKOŠEK, 9.a

ŽELIŠ IMETI DOMAČO ŽIVAL?

Skoraj vsi želimo imeti domačo žival; psa, mačko, zajca, morskega prašička ali ribico. Radi bi imeli prijatelja, ki bi nam kdaj pa kdaj polepšal dan, zaupali bi mu težave in z njim preživljali prosti čas. Toda za sprejem nove živali se je treba dobro pripraviti.

Če želiš, lahko rešiš kviz, ki ti bo pomagal poiskati pravega ljubljencega.

1. Sebe bi opisal/a kot:
 - a) aktivno osebo z veliko prostega časa,
 - b) osebo lenega značaja,
 - c) oseba z veliko aktivnostmi v popoldanskem času.
2. Pripravljen/a sem:
 - a) hoditi na dolge sprehode, ne glede na vreme;
 - b) čistiti kletko, akvarij, terarij;
 - c) preživljati večere ob božanju, česanju ljubljencega ob gledanju televizije.
3. Obkroži, kar velja zate:
 - a) Če bi imel domačo žival, bi imela prednost pred obiskom koloseja, rojstnodnevne zabave ipd.
 - b) Rad/a se igram in hodim na sprehode, a ne ravno vsak dan.
 - c) Zjutraj zelo težko vstajam.

ČE SI ZA NAJVEČ ODGOVOROV OBKROŽIL ČRKO:

a) Si zelo aktiven/-a. Imaš veliko prostega časa in uživaš v druženju ter igri z živalmi. Zato si lahko izbereš tudi zahtevnejšo žival, npr. psa.

b) Včasih si za popolno akcijo, včasih pa bi kakšne dneve raje preživel bolj zaspano. Zato ti predlagam mačko, hrčka, ali kaj podobnega.

c) Zelo rad/-a imaš živali, a zanje včasih nimaš dovolj časa. Zato si izberi ribico, želvico ali žival, ki ti kasneje ne bo povzročala težav.

Iris Jerant, 7.b

Konec šole

Napeto čakamo to čudežno zvenenje,	venenje
da šolski zvonec nas odreši,	reši
zadnja ura da ukaz: »Odpleši!«	pleši
in neha se ledinsko to lebdenje.	bdenje

Končno! Vsi polni smo neznanja,	znanja
zvezke, knjige bomo v kot zagnali,	gnali
nove šole bomo zdaj spoznali	znali
in kaže se nam slika blagostanja.	stanja

Učiteljem, sošolcem zadnji še pozdrav,	zdrav
zdaj si v slovo nazdravimo.	zdravimo
Ocene lepe še popravimo,	pravimo
da nihče od nas ne bo nepridiprav.	prav

Počitnic kratkih dajmo se še veseliti,	seliti
že po srednjih šolah moramo se razkropiti.	kropiti
	iti

ti

Miha Kopač, 9.c

DEVETOŠOLCI SE POSLAVLJAJO

Z neverjetno naglico se bliža konec šolskega leta in le-tega si bodo verjetno najbolj zapomnili naši devetošolci, ki bodo 15. junija še zadnjič sedli v šolske klopi. Kakšni so njihovi občutki ob bližajočem se odhodu, kakšni so njihovi spomini na obdobje šolanja, kaj jih je Ledina naučila za življenje, katerih dogodkov ne bodo pozabili, nam je zaupalo nekaj učencev iz 9. razreda.

Čutim, da me nekaj stiska v prsih, a obenem sem vzhičen, saj komaj čakam začetek srednje šole. Moji spomini na Ledino so večinoma lepi. Ledina me je naučila veliko, predvsem sem pridobil delovne navade. Zanimivih dogodkov je bilo veliko, mnogo sem jih že pozabil, zagotovo pa ne bom pozabil svojih dobrih prijateljev, ki jih med sošolci ni malo.

Aleksander Novaković, 9.b

Pri meni ne bo nostalgije. Ob bližajočem slovesu in odhodu na gimnazijo sem zelo nestrpna in polna pričakovanj. Komaj čakam, da dobim nove sošolke in sošolce, vstopim v novo življenjsko obdobje ter zamenjam okolje. Moji spomini na Ledino niso lepi, z izjemo nekaj čudovitih prijateljic in učiteljic. Na Ledini sem se naučila predvsem to, da mnenje večine ni nujno resnica in da je »cool« biti drugačen v tem dolgočasnem in neizvirnem vrstniškem okolju. Prav tako sem se naučila, da ne smem nikoli obupati in da se moram postaviti zase.

Ana Laura Richter, 9.a

Zanimivo je, da kljub vsemu slabemu in grdemu, kar mi je šlo devet let na živce pri sošolcih, sem še vedno nekoliko negotov in neodločen glede veselja ob zaključku osnovne šole. Kljub vsem njihovim hibam bom sošolce zagotovo pogrešal, saj sem z njimi odraščal več kot polovico svojega življenja. Drug na drugega smo se navezali in poznamo se tako, da lahko predvidiš, kako bo kateri reagiral ob določenem dogodku. Prav vsak od njih je pripomogel k mojemu odraščanju in zorenju v dobrega človeka. Ob vsakem izmed njih sem in še opazim kakšno svojo napako. Ko bom star, se verjetno ne bom spomnil nobenega posebnega dogodka, prepričan pa sem, da sem bom spomnil svojih sošolcev.

Urban Marinko, 9.c

Ledina mi je veliko dala, pa tudi veliko vzela. Predvsem prostega časa. Ob misli na šolo mi zjutraj ni bilo nikoli težko vstati.

Kot večina devetošolcev se veselim konca šole in novega začetka. V vseh teh letih sem se naučila veliko novega. Če sem vzela knjigo v roke, ni bilo težko. Nikoli ne bom pozabila našega smeha med urami, odmori, po šoli. Skoraj vsak dan se je kaj zgodilo, da smo se nasmejali do solz.

Maša Žnidarič, 9.b

Ledino bom zelo pogrešala, saj sem se naučila veliko stvari. Tudi sošolke in sošolce bom pogrešala.

Ernada Halilović, 9.b

Ob bližajočem odhodu iz osnovne šole čutim vznemirjenost, strah, a vseeno sem srečna, da bom nadaljevala šolanje na gimnaziji. Na Ledini sem se naučila veliko novega in ti spomini so obarvani z živimi in veselimi barvami zadovoljstva in sreče. Naučila sem se računati, brati, še bolj pa sodelovati in sobivati sošolci. Nikoli ne bom pozabila zgodnjih jutranjih ur, ko smo bili še vsi zaspani, da smo komaj sedeli pokonci. Spominov na dogodke je preveč - kot da bi si ogledovala snežinke, ki se vrtinčijo v vetru - vsak dogodek je drugačen in neponovljiv.

Eva Sikošek, 9.a

Bolj se bliža konec šolskega leta, bolj se spominjam različnih dogodkov, ki sem jih doživel na tej šoli. Seveda bom žalosten, ko se bomo poslovili, a ne bo tako hudo, saj obstaja Facebook. Ledina mi je veliko dala!

Blaž Žigon, 9.c

Devet let je hitro minilo. Ledina me je veliko naučila, tako se vpisujem v srednjo šolo brez strahu.

Dogodkov je bilo veliko, najlepše spomine imam na šolske tabore. Pogrešala bom čisto vsakega sošolca in sošolko posebej.

Jelena Kovačević, 9.b

Ledina je bila krasna, nanjo bom imela lepe spomine. A se že zelo veselim gimnazije.

Zdaj v devetem razredu mi je najlepše, saj smo se s sošolci zelo zblížali.

Lana Žnidarič, 9.c

RAZVEDRILO

Znak	←	→	↓	↔	☺	/	»	^		♪	☀	≤	∩	•	♥
Črka	T	R	O	K	I	O	N	A	E	S	V	U	Č	J	Z

↔	^	→

♪	

•	^	»		♥		↔

»	^	≤	∩	☺

←	/

•	^	»		♥		↔

♥	»	^

Pregovor je: _____
 _____,
 _____.

Ana Berič, 6.b

VICI

BLONDINKE

Zakaj blondinka odpre jogurt že v trgovini? Zato, ker na njem piše: »Odpri tukaj!«

MATEMATIKA

Učiteljica vpraša: »S koliko ničlami zapišemo milijon?«

Petrček odgovori: »S šestimi.«

»Kaj pa pol milijona?«

»S tremi.«

PROBLEM

Kako lahko izstopiš iz tanka, če je pred tabo vesoljska ladja, za tabo pa ferrari?

Strica prosiš, naj ustavi vrtiljak.

GRAFIT

Če imate na vseh programih isto sliko, vklopite televizijo!

PISMO IZ AMERIKE

Poštár babici prinese pismo in ji reče: »Babica, za vas je prišlo pismo iz Amerike, in to z letalom!«

Babica: »Ne laži, na lastne oči sem videla, da si prišel z motorjem!«

ROGLJIČKI

Policist gre iz pekarné in sreča prijatelja. Reče mu: »Če uganeš, koliko rogljičkov imam v žepu, ti dam oba!«

DIETA

Dekleti se pogovarjata: »Kakšna je dieta s česnom?«

»Odlična! Izgubila sem tri kilograme, a tudi vse prijatelje!«

NEZEMLJANI

Dva Nezemljana pristaneta na Zemlji in gresta spoznavat mesto. Prideta do semaforja, na katerem se je ravno prižgala rdeča luč. »A si videl?« se razveseli eden. »Pomežiknila mi je!«

BUTIK

Janez stopi v butik: »Rad bi kupil srajco, kot jo trenutno nosim.« Prodajalka v butiku mu odgovori: »Žal, pri nas ne prodajamo rabljenih oblačil!«

POSOJILO

Ugodna posojila za osebe, starejše od 80 let. Šifra: Samo ob prisotnosti obeh staršev.

AVTOBUS

Kmet vstopi v mestni avtobus. V gneči mu starejša gospa z visoko, ostro peto stopi na nogo in se mu začne opravičevati. »Ne skrbite, gospa«, ji reče, »jaz sem kmet in sem vaje, da živina hodi po meni.«

VAMPIRJI

En vampir se pohvali drugemu: »Postal sem vegetarijanec, zdaj pijem samo kri rdečih pomaranč.«

GEOGRAFIJA

Učitelj: »Marko, dokaži mi, da je Zemlja okrogla.«
Marko: »Oprostite, ampak jaz tega nikoli nisem trdil!«

GOZDNI

Zajček reče kači: »Oprosti, da sem te zafrkaval, ker nimaš nog.« »Eh, pozabi, kar je bilo, je bilo,« odgovori kača. Zajček odvrne: »Super! Udariva v roke!«

PTICE

Blondinka pride v kmetijsko trgovino in reče: »Prosim, dajte mi semena za ptice.«
»Koliko ptic imate?« vpraša prodajalec. »Zdaj še nobene, a bi jih rada nekaj posejala.«

TETA

»Teta, zakaj imaš tako velik trebuh?« vpraša Maja nosečo teto. »Ker je v njem dojenček!« Maja vpraša: »Ga imaš rada?« Teta odgovori: »Da, zelo!« »Zakaj si ga pa potem pogoltnila?«

GOBE

Učiteljica predava o gobah in razlaga: »Gobe uspevajo le, če je okoli njih vlažno. Ali to drži Petrček?« »Drži. Saj so ravno zato oblikovane kot dežnik.«

ZAJEC

Zajca so vprašali, katera je njegova najljubša igra. »Šah« »Zakaj ravno šah?« »Ker lahko samo tako pojem lovca!«

OKNO

Sin pride čisto srečen iz šole. Oče ga vpraša, zakaj je tako vesel. Sin: »Danes sem edini znal odgovoriti na učiteljevo vprašanje.« Oče: »Bravo, sinko, kaj pa te je vprašal?« Sin: »Kdo je razbil okno?«

Janezek pokaže očetu svoje spričevalo in reče: »Poglej, pri vseh predmetih sem bil prvi.«

Janezek reče mami: »Mami, danes imam eno dobro in eno slabo novico. Dobra je, da sem pisal fiziko 5. Slaba pa je, da je to laž.«

Pride policist do frizerja in vpraša: Ali smo res policisti tako neumni?
Pa reče frizer: »Ti bom zastavil vprašanje. Kdo je sin mojega očeta?«
»Ne vem,« odgovori policist.
»Ja, to je moj brat!« reče frizer.
Pa pride policist do načelnika in ga vpraša: »Kdo je sin mojega očeta?«
Načelnik odvrne: »Tvoj brat.«
Policist odgovori: »Ne, od frizerja brat.«

Katarina Velkov, Jan Gobec in Marvin M. Muthoni, 6.b

ALI TE ZANIMA, KAKO MOČNA JE TVOJA LJUBEZEN?

1. Če bi videla svojega fanta z drugo punco, kaj bi naredila?

- a) Pogovorila bi se z njim.
- b) Pustila bi ga.
- c) Šla bi do te punce in ji primazala klofuto, podobno bi naredila s fantom.

2. Imaš fanta, vendar te enkrat tvoj fant zasači z drugim. Kaj bi naredila?

- a) Zlagala bi se, da sva samo prijatelja.
- b) Zbežala bi.
- c) Obema bi razložila vse od A do Ž.

3. Tvoj fant te je vprašal, če bi imela spolne odnose z njim, kaj bi naredila?

- a) Pojasnila bi mu, da še nisem pripravljena.
- b) Spremenila bi temo.
- c) Primazala bi mu klofuto.

4. Videla si svojo BFF s tvojim fantom, kaj bi naredila?

- a) Skregala bi se s svojo BFF in potem še pustila fanta.
- b) Skregala in stepla bi se z obema.
- c) Skušala bi se z obema pogovoriti.

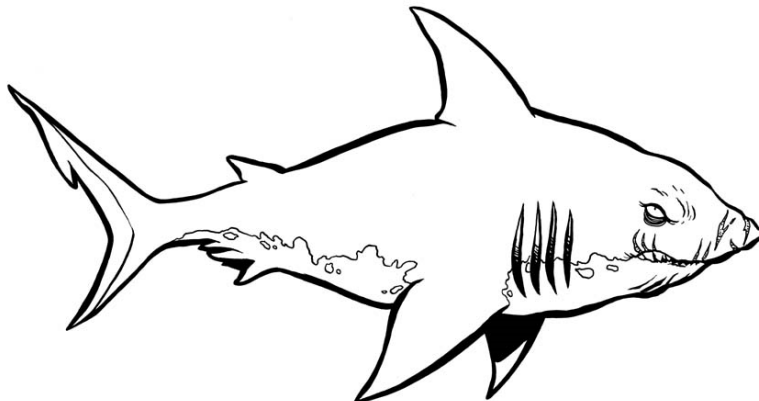
5. Tvoj fant te noče predstaviti svoji družini, kaj bi naredila?

- a) Pustila bi ga.
- b) Vprašala bi ga, zakaj me noče predstaviti.
- c) Tudi jaz ga ne bi predstavila svoji družini.

RIBJI KRUH

Sestavine:

- morski pes,
- morska voda,
- moka,
- kvas,
- lignjeva čreva.

Priprava:

- V posodo stresemo 3 kg moka.
- V moko naredimo luknjo in vanjo stresemo razmesarjenega morskega psa.
- Prilijemo 1 hl morske vode. Mešamo 2-3 ure.
- Dobimo lepljivo snov, v katero stresemo lignjeva čreva in mešamo še 60 sekund.
- Dodamo kvas in premešamo.
- Kruh damo v pečico za 3600 sekund na 800°C.
- Ko se kruh speče, je užiten šele po enem tednu.

POZOR! MOŽNOST ZASTRUPITVE

Pripravili: Iza Hul, Živa Žnidarič, Gal Meško, Peter Oreški, Haris Baltić, 6.a

DESETNICA

NEKOČ JE V BELEM GRADU ŽIVEL GOSPODI SI JE A KMALU ZATEM SE MU JE RODILA 10 HČERA...

ONE MAMA JE BILA NA SMRT ŽALOSNA...

ENKRAT PA JE PRILETELA PTIČICA...

A TO NI POMAGALO. MARJETICA JE ODŠLA...

DOLGO JE ISKALA PRENOČIŠČE...

NARAVA PA JE BILA USMILJENA DO NJE...

PO 7 LETIH JE PRISLA NAZAJ NA BELIGRAD.

SPRVA JE NISO PREPOZNALI IN SO JO ZAVRNILI... NI MOGLA VIDETI POROKE SESTER...

ČE NI UMRLA, JE VEDNO ŽIVI V GOZDU ~ V ZAVETJU NARAVE...

